

DRUGA KNJIGA MOJSIJEVA

KOJA SE ZOVE IZLAZAK

GLAVA 1

Ovo su imena sinova Izrailjevih koji do|o{e u Misir, do|o{e s Jakovom, svaki sa svojom porodicom:

1:2 Ruvim, Simeun, Levije i Juda,

1:3 Isahar, Zavulon i Venijamin,

1:4 Dan i Neftalim, Gad i Asir.

1:5 A svega be{e ih od bedara Jakovljevih sedamdeset du{a s Josifom, koji be{e u Misiru.

1:6 A Josif umre i sva bra}a njegova i sav onaj nara{taj.

1:7 I sinovi Izrailjevi narodi{e se i umno`i{e se, i napredova{e i osili{e veoma, da ih se zemlja napuni.

1:8 Tada nastaje nov car u Misiru, koji ne zna{e za Josifa;

1:9 I re~e narodu svom: Gle, narod sinova Izrailjevih ve}i je i silniji od nas.

1:10 Nego hajde mudro da postupamo s njima, da se ne mno`e, i kad nastane rat da ne pristanu s neprijateljima na{im i ne udare na nas i ne odu iz zemlje.

1:11 I postavi{e nad njima nastojnike da ih mu~e te{kim poslovima; i gra|a{e narod Izrailjev Faraonu gradove Pitom i Ramesu.

1:12 Ali {to ga vi{e mu~ahu to se vi{e mno`a{e i napredova{e, da se gro`ahu od sinova Izrailjevih.

1:13 I `estoko nagonjahu Misirci sinove Izrailjeve na poslove,

1:14 I zagor~avahu im `ivot te{kim poslovima, blatom i opekama i svakim radom u polju, i svakim drugim poslom, na koji ih `estoko nagonjahu.

1:15 I jo{ zapovedi car misirski babicama jevrejskim, od kojih jednoj be{e ime Sefora, a drugoj Fuva,

1:16 I re~e: Kad babi~ite Jevrejke, i u poro|aju vidite da je mu{ko, ubijte ga, a kad bude `ensko, nek ostane `ivo.

1:17 Ali se babice bojahu Boga, i ne ~injahu kako im re~e car misirski, nego ostavljahu decu u `ivotu.

1:18 A car misirski dozva babice, i re~e im: Za{to to ~inite, te ostavljate u `ivotu mu{ku decu?

1:19 A babice reko{e Faraonu: Jevrejke nisu kao `ene Misirke; ja~e su; dok im do|e babica, one ve} rode.

1:20 I Bog u~ini dobro babicama; i narod se umno`i i osili veoma;

1:21 I {to se babice bojahu Boga, na~ini im ku}e.

1:22 Tada zapovedi Faraon svemu narodu svom govore}i: Svakog sina koji se rodi bacite u vodu, a k}eri sve ostavljajte u `ivotu.

GLAVA 2

Aneko od plemena Levijevog otide i o`eni se k}erju Levijevom.

2:2 I ona zatrudne i rodi sina; i vide}i ga lepog krija{e ga tri meseca.

2:3 A kad ga ne mo`e vi{e kriti, u`e kov~e`i od site, i obli ga smolom i paklinom, i metnu dete u nj, i odnese ga u trsku kraj reke.

2:4 A sestra njegova stade podalje da vidi {ta }e biti od njega.

2:5 A k}i Faraonova do|e da se kupa u reci, i devojke njene hodahu kraj reke; i ona ugleda kov~e`i} u trsci, i posla dvorkinju svoju te ga izvadi.

2:6 A kad otvori, vide dete, i gle, dete plaka{e; i sa`ali joj se, i re~e: To je jevrejsko dete.

2:7 Tada re~e sestra njegova k}eri Faraonovoj: Ho}e{ li da idem da ti dozovem dojkinju Jevrejku, da ti doji dete?

2:8 A k}i Faraonova re~e joj: Idi. I otide devoj~ica, i dozva mater detinju.

2:9 I k}i Faraonova re~e joj: Uzmi ovo dete, i odoj mi ga, a ja }u ti platiti. I uze `ena dete i odoji ga.

2:10 A kad dete odraste, odvede ga ka k}eri Faraonovoj, a ona ga posini; i nadede mu ime Mojsije govore{i: Jer ga iz vode izvadih.

2:11 I kad Mojsije be{e velik, iza|e k bra}i svojoj, i gleda{e nevolju njihovu. I vide gde nekakav Misirac bije ~oveka Jevrejina izme|u bra}e njegove.

2:12 I obazrev se i tamo i amo, kad vide da nema nikoga, ubi Misirca, i zakopa ga u pesak.

2:13 I sutradan iza|e opet, a to se dva Jevrejina sva|ahu, i re~e onom koji ~inja{e krivo: Za{to bi je{ bli`njeg svog?

2:14 A on re~e: Ko je tebe postavio knezom i sudijom nad nama? Ho}e{ li da me ubije{ kao {to si ubio Misirca? Tada se Mojsije upla{i i re~e: Zai-sta se doznalo.

2:15 I Faraon ~uv{i za to tra`a{e da pogubi Mojsija. Ali Mojsije pobe`e od Faraona i do|e u zemlju madijansku, i sede kod jednog studenca.

2:16 A sve{tenik madijanski ima{e sedam k}eri, i one do|o{e i stado{e zahvatati vodu i nalivati u pojila da napoje stado oca svog.

2:17 A do|o{e pastiri, i otera{e ih; a Mojsije usta i odbrani ih, i napoji im stado.

2:18 I one se vrati{e k ocu svom Raguilu; a on re~e: [to se danas tako brzo vratiste?

2:19 A one reko{e: Jedan Misirac odbrani nas od pastira, i nali nam i napoji stado.

2:20 A on re~e k}erima svojim: Pa gde je? Za{to ostaviste tog ~oveka? Zovite ga da jede.

2:21 I Mojsije se skloni da `ivi kod onog ~oveka, i on dade Mojsiju k}er svoju Seforu.

2:22 I ona rodi sina, i on mu nadede ime Girsam, jer sam, re~e, do{ljak u zemlji tu|oj.

2:23 A posle mnogo vremena umre car misirski; i uzdisahu od nevolje sinovi Izrailjevi i vikahu; i vika njihova radi nevolje do|e do Boga.

2:24 I Bog ~u uzdisanje njihovo, i opomenu se Bog zaveta svog s Avramom, s Isakom i s Jakovom.

2:25 I pogleda Bog na sinove Izrailjeve, i vide ih.

GLAVA 3

A Mojsije pasa{e stado Jotoru tastu svom, sve{teniku madijanskom, i odvede stado preko pustinje, i do|e na goru Bo`iju Horiv.

3:2 I javi mu se an|eo Gospodnji u plamenu ognjenom iz kupine. I pogleda, a to kupina ognjem gori a ne sagoreva.

3:3 I Mojsije re~e: Idem da vidim tu utvaru veliku, za{to ne sagoreva kupina.

3:4 A Gospod kad ga vide gde ide da vidi, viknu ga Bog iz kupine, i re~e: Mojsije! Mojsije! A on odgovori: Evo me.

3:5 A Bog re~e: Ne idi ovamo. Izuj obu}u svoju s nogu svojih, jer je mesto gde stoji{ sveta zemlja.

3:6 Jo{ re~e: Ja sam Bog oca tvog, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev. A Mojsije zakloni lice svoje, jer ga strah be{e gledati u Boga.

3:7 I re~e Gospod: Dobro videh nevolju naroda svog u Misiru, i ~uh viku njegovu od zla koje mu ~ine nastojnici, jer poznah muku njegovu.

3:8 I si|oh da ga izbavim iz ruku misirskih, i da ga izvedem iz one zemlje u zemlju dobru i prostranu, u zemlju gde mleko i med te~e, na mesto gde su Hananeji i Heteji i Amoreji i Ferezeji i Jevuseji.

3:9 I sada evo vika sinova Izrailjevih do|e preda me, i videh muku, kojom ih mu~e Misirci.

3:10 Sada hajde da te po{aljem k Faraonu, da izvede{ narod moj, sinove Izrailjeve, iz Misira.

3:11 A Mojsije re~e Bogu: Ko sam ja da idem k Faraonu i da izvedem sinove Izrailjeve iz Misira?

3:12 A Bog mu re~e: Ja }u biti s tobom, i ovo neka ti bude znak da sam te ja poslao: kad izvede{ narod iz Misira, slu`i}ete Bogu na ovoj gori.

3:13 A Mojsije re~e Bogu: Evo, kad otidem k sinovima Izrailjevim, pa im ka`em: Bog otaca va{ih posla me k vama, ako mi ka`u: Kako Mu je ime? [ta }u im kazati?

3:14 A Gospod re~e Mojsiju: Ja sam Onaj {to jeste. I re~e: Tako }e{ kazati sinovima Izrailjevim: Koji jeste, On me posla k vama.

3:15 I opet re~e Bog Mojsiju: Ovako ka`i sinovima Izrailjevim: Gospod Bog otaca va{ih, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi, posla me k vama; to je ime moje doveka, i to je spomen moj od kolena na koleno.

3:16 Idi, i skupi stare{ine izrailjske, pa im reci: Gospod Bog otaca va{ih javi mi se, Bog Avramov, Isakov i Jakovljevi, govore}i: Doista obi|oh vas, i videh kako vam je u Misiru.

3:17 Pa rekoh: Izve{u vas iz nevolje misirske u zemlju hananejsku i hetejsku i amorejsku i ferezejsku i jevejsku i jevusejsku, u zemlju gde te~e mleko i med.

3:18 I oni }e poslu{ati glas tvoj; pa }e{ ti i stare{ine izrailjske oti}i k caru misirskom, i re}i }ete mu: Gospod Bog jevrejski srete nas, pa ti se molimo da iza|emo tri dana hoda u pustinju da prinesemo `rtvu Gospodu Bogu svom.

3:19 A ja znam da vam ne}e dopustiti car misirski da iza|ete bez ruke krepke.

3:20 Ali }u pru`iti ruku svoju, i udari}u Misir svim ~udesima svojim, koja }u u~initi u njemu: i posle }e vas pustiti.

3:21 I u~ini}u da narod na|e ljubav u Misiraca, pa kad po|ete, ne}ete po}i prazni;

3:22 Nego }e svaka `ena zaiskati u susede svoje i u doma}ice svoje nakita srebrnog i nakita zlatnog i haljina; i metnu}ete na sinove svoje i na k}eri svoje, i opleni}ete Misir.

GLAVA 4

A Mojsije odgovori i re~e: Ali ne}e mi verovati ni poslu{ati glas moj; jer }e re}i: Nije ti se Gospod javio.

4:2 A Gospod mu re~e: [ta ti je to u ruci? A on odgovori: [tap.

4:3 A Bog mu re~e: Baci ga na zemlju. I baci ga na zemlju, a on posta zmija. I Mojsije pobe`e od nje.

4:4 A Gospod re~e Mojsiju: Pru`i ruku svoju, pa je uhvati za rep. I pru`i ruku svoju, i uhvati je, i opet posta {tap u ruci njegovoj.

4:5 To u~ini, re~e Gospod, da veruju da ti se javio Gospod Bog otaca njihovih, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi.

4:6 I opet mu re~e Gospod: Turi sada ruku svoju u nedra svoja. I on turi ruku svoju u nedra svoja; a kad je izvadi iz nedara, a to ruka mu gubava, bela kao sneg.

4:7 A Bog mu re~e: Turi opet ruku svoju u nedra svoja. I opet turi ruku svoju u nedra svoja; a kad je izvadi iz nedara, a to opet postala kao i ostalo telo njegovo.

4:8 Tako, re~e Bog, ako ti ne uzveruju i ne poslu{aju glas tvoj za prvi znak, poslu{a}e za drugi znak.

4:9 Ako li ne uzveruju ni za ta dva znaka i ne poslu{aju glas tvoj, a ti zahvati vode iz reke, i prolij na zemlju, i pretvori}e se voda koju zahvati{ iz reke, i provr}i }e se u krv na zemlji.

4:10 A Mojsije re~e Gospodu: Molim Ti se, Gospode, nisam re~it ~ovek, niti sam pre bio niti sam otkako si progovorio sa slugom svojim, nego sam sporih usta i sporog jezika.

4:11 A Gospod mu re~e: Ko je dao usta ~oveku? Ili ko mo`e stvoriti nemog ili gluvog ili okatog ili slepog? Zar ne ja, Gospod?

4:12 Idi dakle, ja }u biti s ustima tvojim, i u~i}u te {ta }e{ govoriti.

4:13 A Mojsije re~e: Molim Te, Gospode, po{lji onog koga treba da po{alje{.

4:14 I razgnevi se Gospod na Mojsija, i re~e mu: Nije li ti brat Aron Levit? Znam da je on re~it; i evo on }e te sresti, i kad te vidi obradova}e se u srcu svom.

4:15 Njemu }e{ kazati i metnu}e{ ove re~i u usta njegova, i ja }u biti s tvojim ustima i s njegovim ustima, i u~i}u vas {ta }ete ~initi.

4:16 I on }e mesto tebe govoriti narodu, i on }e biti tebi mesto usta, a ti }e{ biti njemu mesto Boga.

4:17 A taj {tap uzmi u ruku svoju, njim }e{ ~initi ~udesa.

4:18 I otide Mojsije, i vrati se k Jotoru tASTU svom, i re~e mu: Pusti me da idem, da se vratim k bra}i svojoj u Misiru, da vidim jesu li jo{ u `ivotu. I re~e Jotor Mojsiju: Idi s mirom.

4:19 I re~e Gospod Mojsiju u zemlji madijanskoj: Idi, vrati se u Misir, jer su pomrli svi koji su tra`ili du{u tvoju.

4:20 I uze Mojsije `enu svoju i sinove svoje, i posadi ih na magarca, i po|e natrag u zemlju misirsku. I uze Mojsije {tap Bo`ji u ruku svoju.

4:21 I re~e Gospod Mojsiju: Kad otide{ i vrati{ se u Misir, gledaj da u~ini{ pred Faraonom sva ~udesa koja ti metnuh u ruku: a ja }u u~initi da mu otvrdne srce i ne pusti naroda.

4:22 A ti }e{ re}i Faraonu: Ovako ka`e Gospod: Izrailj je sin moj, prvenac moj.

4:23 I kazah ti: Pusti sina mog da mi poslu`i. A ti ga ne hte pustiti; evo ja }u ubiti sina tvog, prvenca tvog.

4:24 I kad be}e na putu u gostionici, do|e k njemu Gospod i htjede da ga ubije.

4:25 A Sefora uze o{tar no`, i obreza sina svog, i okrajak baci k nogama njegovim govore}i: Ti si mi krvav zaru~nik.

4:26 Tada ga ostavi Gospod; a ona radi obrezanja re~e: Krvav zaru~nik.

4:27 A Gospod re~e Aronu: Izi|i u pustinju na susret Mojsiju. I otide i srete ga na gori Bo`ijoj, i poljubi ga.

4:28 I Mojsije kaza Aronu sve re~i Gospodnje, za koje ga posla, i sve znake koje mu zapovedi.

4:29 I otido}e Mojsije i Aron, i skupi}e sve stare{ine sinova Izrailjevih.

4:30 I Aron kaza sve re~i, koje be}e rekao Gospod Mojsiju, a Mojsije u~ini znake pred narodom.

4:31 I narod verova; i razume}e da je Gospod pohodio sinove Izrailjeve i video nevolju njihovu; i saviv{i se pokloni}e se.

GLAVA 5

Aposle iza|o}e Mojsije i Aron pred Faraona, i reko}e mu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Pusti narod moj da mi praznuju praznik u pustinji.

5:2 Ali Faraon re~e: Ko je Gospod da poslu}am glas njegov i pustim Izrailja? Ne znam Gospoda, niti }u pustiti Izrailja.

5:3 A oni reko}e: Bog jevrejski srete nas; molimo ti se da otidemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo `rtvu Gospodu Bogu svom, da ne po{aljemo na nas pomor ili ma~.

5:4 A car misirski re~e im: Mojsije i Arone, za{to odvla~ite narod od rada njegovog? Idite na svoj posao.

5:5 Jo{ re~e Faraon: Eto, naroda je mnogo u zemlji; a vi jo{ ho}ete da ostavlja svoje poslove.

5:6 I u isti dan zapovedi Faraon nastojnicima nad narodom i upraviteljima njegovim, i re~e:

5:7 Od sad nemojte davati narodu plevu za opeke kao do sada, neka idu sami i kupe sebi plevu.

5:8 A koliko su opeka do sad na~injali toliko izgonite i od sad, niti {ta smanjite; jer besposli~e, i zato vi~u govore}i: Da idemo da prinesemo `rtvu Bogu svom.

5:9 Valja navaliti poslove na te ljude, pa }e raditi i ne}e slu{ati la`ljivih re~i.

5:10 I iza{av{i nastojnici narodni i upravitelji reko}e narodu govore}i: Tako veli Faraon: Ja vam ne}u davati plevu.

5:11 Idite sami i kupite sebi plevu gde na|ete, a od posla vam se ne}e popustiti ni{ta.

5:12 I razi|e se narod po svoj zemlji misirskoj da ~upa strnjiku mesto pleve.

5:13 A nastojnici navaljivahu govore}i: Svr{ujte poslove svoje koliko dolazi na dan, kao kad je bilo pleve.

5:14 I upravitelji sinova Izrailjevih, koje postavi{e nad njima nastojnici Faraonovi, dopadahu boja, i govora{e im se: Za{to ni ju~e ni danas ne na~iniste onoliko opeka koliko vam je odre|eno, kao pre?

5:15 I otido{e upravitelji sinova Izrailjevih, i povika{e k Faraonu govore}i: Za{to ~ini{ tako slugama svojim?

5:16 Pleva se ne daje slugama tvojim, pa opet ka`u nam: Gradite opeke. I evo biju sluge tvoje, a kriv je tvoj narod.

5:17 A on re~e: Besposli~ite, besposli~ite, i zato govorite: Da idemo da prinesemo `rtvu Gospodu.

5:18 Nego idite, radite; pleva vam se ne}e davati, a opeke da dajete na broj.

5:19 I upravitelji sinova Izrailjevih vide{e da je zlo po njih {to im se kaza: Da ne bude opeka manje na dan.

5:20 I oti{av{i od Faraona sreto{e Mojsija i Arona, koji izi|o{e pred njih.

5:21 Pa im reko{e: Gospod neka vas vidi i sudi, {to nas omraziste Faraonu i slugama njegovim, i dadoste im ma~u ruku da nas pobiju.

5:22 I Mojsije se vrati ka Gospodu i re~e: Gospode, za{to si navukao to zlo na narod? Za{to si me poslao?

5:23 Jer otkako izi|oh pred Faraona i progovorih u tvoje ime, jo{ gore postupa s narodom ovim, a Ti ne izbavi narod svoj.

GLAVA 6

A Gospod re~e Mojsiju: Sad }e{ videti {ta }u u~initi Faraonu; jer pod rukom krepkom puisti}e ih, i istera}e ih iz zemlje svoje pod rukom krepkom.

6:2 Jo{ govori Bog Mojsiju i re~e mu: Ja sam Gospod.

6:3 I javio sam se Avramu, Isaku i Jakovu imenom Bog Svemogu}i, a imenom svojim, Gospod, ne bih im poznat.

6:4 I u~inih zavet svoj s njima da }u im dati zemlju hanansku, zemlju u kojoj behu do{ljacu, u kojoj `ivljahu kao stranci.

6:5 I ~uh uzdisanje sinova Izrailjevih, koje Misi-rci dr`e u ropstvu, i opomenuh se zaveta svog.

6:6 Zato ka`i sinovima Izrailjevim: Ja sam Gospod, i izve{u vas ispod bremena misirskih, i oprosti}u vas ropstva njihovog, i izbavi}u vas mi{icom podignutom i sudovima velikim.

6:7 I uze}u vas da mi budete narod, i ja }u vam biti Bog, te }ete poznati da sam ja Gospod Bog va{, koji vas izvodim ispod bremena misirskih.

6:8 Pak }u vas odvesti u svoju zemlju, za koju podigoh ruku svoju zaklinju}i se da }u je dati Avramu, Isaku i Jakovu; i da}u vam je u nasljedstvo, ja Gospod.

6:9 I Mojsije kaza tako sinovima Izrailjevim; ali ne poslu{a{e Mojsija od slabosti duha svog i od ljutog ropstva.

6:10 I Gospod re~e Mojsiju govore}i:

6:11 Idi, ka`i Faraonu, caru misirskom, neka puisti sinove Izrailjeve iz zemlje svoje.

6:12 A Mojsije progovori pred Gospodom i re~e: Eto, sinovi Izrailjevi ne poslu{a{e me, a kako }e me poslu{ati Faraon, kad sam neobrezanih usana?

6:13 Ali Gospod govori Mojsiju i Aronu, i zapovedi im da idu k sinovima Izrailjevim i k Faraonu, da izvedu sinove Izrailjeve iz zemlje misirske.

6:14 Ovo su poglavice u domovima otaca svojih: sinovi Ruvima, prvenca Izrailjevog: Enoh i Faluj, Asron i Harmija; to su porodice Ruvimove.

6:15 A sinovi Simeunovi: Jemuilo i Jamin i Aod i Ahin i Sar i Saul, sin neke Hananejke; to su porodice Simeunove.

6:16 A ovo su imena sinova Levijevih po porodicama njihovim: Girson i Kat i Merarije; a Levije po`ive sto i trideset i sedam godina.

6:17 A ovo su sinovi Girsonovi: Lovenije i Semej po porodicama svojim.

6:18 A sinovi Katovi: Amram i Isar i Hevron i Ozilo; a Kat po`ive sto i trideset i tri godine.

6:19 A sinovi Merarijevi: Molija i Musija. To su porodice Levijeve po lozama svojim.

6:20 A Amram se o`eni Johavedom bratu~edom svojom, i ona mu rodi Arona i Mojsija. A po`ive Amram sto i trideset i sedam godina.

6:21 A sinovi Isarovi behu: Korej i Nafek i Zehrija.

6:22 A sinovi Ozilovi: Misailo i Elisafan i Segrija.

6:23 A Aron se o`eni Jelisavetom k}erju Aminadavovom, sestrom Nasonovom; i ona mu rodi Nadava i Avijuda i Elezara i Itamara.

6:24 A sinovi Korejevi behu: Asir i Elkana i Avijasar. To su porodice Korejeve.

6:25 I Eleazar, sin Aronov, o`eni se jednom od k}eri Futilovih, i ona mu rodi Finesa. To su poglavice izme|u otaca levitskih po svojim porodicama.

6:26 To je Aron i Mojsije, kojima re~e Gospod: Izvedite sinove Izrailjeve iz zemlje misirske u ~etama njihovim.

6:27 To su koji govori}e Faraonu, caru misirskom, da izvedu sinove Izrailjeve iz Misira; to je Mojsije i to je Aron.

6:28 I kad Gospod govora}e Mojsiju u zemlji misirskoj,

6:29 Re~e Gospod Mojsiju govore}i: Ja sam Gospod; ka`i Faraonu caru misirskom sve {to sam ti kazao.

6:30 I Mojsije re~e pred Gospodom: Evo sam neobrezanih usana, pa kako }e me poslu{ati Faraon?

GLAVA 7

I Gospod re~e Mojsiju: Evo, postavio sam te da si Bog Faraonu; a Aron brat tvoj bi}e prorok tvoj.

7:2 Govori}e{ sve {to ti zapovedim; Aron, pak, brat tvoj govori}e Faraonu da pusti sinove Izrailjeve iz zemlje svoje.

7:3 A ja }u u~initi da otvrdne srce Faraonu, te }u umno`iti znake svoje i ~udesa svoja u zemlji misirskoj.

7:4 I ne}e vas ipak poslu{ati Faraon; a ja }u metnuti ruku svoju na Misir, i izve}u vojsku svoju, narod svoj, sinove Izrailjeve iz zemlje misirske sudovima velikim.

7:5 I pozna}e Misirci da sam ja Gospod, kad dignem ruku svoju na Misir, i izvedem sinove Izrailjeve izme|u njih.

7:6 I u~ini Mojsije i Aron, kako im zapovedi Gospod, tako u~ini}e.

7:7 A Mojsiju be}e osamdeset godina, a Aronu osamdeset i tri godine, kad govorahu s Faraonom.

7:8 I re~e Gospod Mojsiju i Aronu govore}i:

7:9 Kad vam ka`e Faraon i re~e: U~inite kako ~udo, onda reci Aronu: Uzmi {tap svoj, i baci ga pred Faraona; te }e se premetnuti u zmiju.

7:10 I iza|o}e Mojsije i Aron pred Faraona, i u~ini}e kako zapovedi Gospod; i baci Aron {tap svoj pred Faraona i pred sluge njegove, i premetnu se u zmiju.

7:11 A Faraon dozva mudrace i vra~are; te i vra~ari misirski u~ini}e tako svojim vra~anjem.

7:12 I baci}e svaki svoj {tap, i premetnu}e se {tapovi u zmije; ali {tap Aronov pro`dre njihove {tapove.

7:13 I otvrdnu srce Faraonovo, i ne poslu{a ih, kao {to be}e kazao Gospod.

7:14 I re~e Gospod Mojsiju: Ote`a srce Faraonovo; ne}e da pusti naroda.

7:15 Idi ujutru k Faraonu. Gle, on }e iza}i na vođu, pa stani prema njemu na obali, a {tap koji se bio premetnuo u zmiju uzmi u ruku.

7:16 I reci mu: Gospod Bog jevrejski posla me k tebi da ti ka`em: Pusti narod moj da mi poslu`i u pustinji. Ali ti eto jo{ ne poslu{a.

7:17 Zato Gospod ovako veli: Ovako }e{ poznati da sam ja Gospod: evo, udari}u {tapom {to mi je u ruci po vodi {to je u reci, i premetnu}e se u krv.

7:18 I ribe u reci pomre}e, i reka }e se usmrdeti, i Misirci }e se uzmu~iti tra`e}i vode da piju iz reke.

7:19 I Gospod re~e Mojsiju: Reci Aronu: Uzmi {tap svoj, i pru`i ruku svoju na vode misirske, na potoke, na reke i na jezera njihova i na sva zbori{ta voda njihovih; i premetnu}e se u krv, i bi}e krv po svoj zemlji misirskoj, i po sudima drvenim i kame-nim.

7:20 I u~ini{e Mojsije i Aron kako im zapovedi Gospod; i podigav{i Aron {tap svoj udari po vodi koja be}e u reci pred Faraonom i slugama njego-vim. I sva voda {to be}e u reci premetnu se u krv.

7:21 I pomre}e ribe {to behu u reci, i usmrde se reka tako da ne mogahu Misirci piti vode iz reke, i be}e krv po svoj zemlji misirskoj.

7:22 Ali i vra~ari misirski u~ini{e tako svojim vra~anjem; i srce Faraonu otvrdnu, te ih ne poslu-}a, kao {to be}e kazao Gospod.

7:23 I okrenuv{i se Faraon otide ku}i svojoj, i ne mari ni za to.

7:24 A Misirci svi kopa}e oko reke tra`e}i vode da piju; jer ne mogahu piti vode iz reke.

7:25 I navr{i se sedam dana kako reku udari Go-spod.

GLAVA 8

I re~e Gospod Mojsiju: Idi k Faraonu, i reci mu: Ovako veli Gospod: Pusti narod moj, da mi poslu`i.

8:2 Ako li ne}e{ pustiti, evo }u moriti svu zemlju `abama.

8:3 I reka }e se napuniti `aba, i one }e iza}i i skakati tebi po ku}i i po kleti gde spava{ i po postelji tvojoj i po ku}ama sluga tvojih i naroda tvog i po pe}ima tvojim i po na}vama tvojim;

8:4 I na tebe i na narod tvoj i na sve sluge tvoje skaka}e `abe.

8:5 I re~e Gospod Mojsiju: Ka`i Aronu: Pru`i ruku svoju sa {tapom svojim na reke i na potoke i na jezera, i u~ini nek iza|u `abe na zemlju misirsku.

8:6 I pru`i Aron ruku svoju na vode misirske, i iza|o}e `abe i pokri}e zemlju misirsku.

8:7 Ali i vra~ari misirski u~ini{e tako svojim vra~anjem, u~ini{e te iza|o}e `abe na zemlju misirsku.

8:8 A Faraon dozva Mojsija i Arona i re~e: Mo-lite Gospoda da ukloni `abe od mene i od naroda mog, pak }u pustiti narod da prinesu `rtvu Gospo-du.

8:9 A Mojsije re~e Faraonu: ^ast da ti je nada mnom! Dokle da mu se molim za te i za sluge tvo-je i za narod tvoj da odbije `abe od tebe i iz ku}a tvojih, i samo u reci da ostanu?

8:10 A on re~e: Do sutra. A Mojsije re~e: Bi}e kako si kazao, da pozna{ da niko nije kao Gospod Bog na{.

8:11 Oti}i }e `abe od tebe i iz ku}a tvojih i od sluga tvojih i od naroda tvog; samo }e u reci ostati.

8:12 I otide Mojsije i Aron od Faraona; i zavapi Mojsije ka Gospodu za `abe koje be}e pustio na Faraona.

8:13 A Gospod u~ini po re~i Mojsijevoj; i pocr-ka}e `abe, i oprosti}e ih se ku}e i sela i polja.

8:14 I na gomile ih grtahu, da je smrdela zemlja.

8:15 A kad Faraon vide gde odahnu, otvrdnu mu srce, i ne poslu}a ih, kao {to be}e kazao Gospod.

8:16 A Gospod re~e Mojsiju: Ka`i Aronu: Pru`i {tap svoj, i udari po prahu na zemlji, nek se pretvo-ri u u{i po svoj zemlji misirskoj.

8:17 I u~ini{e tako: Aron pru`i ruku svoju sa {tapom svojim, i udari po prahu na zemlji, i posta-}e u{i po ljudima i po stoci, sav prah na zemlji pre-tvori se u u{i po celoj zemlji misirskoj.

8:18 A gleda}e i vra~ari misirski vra~anjem svo-jim da u~ine da postanu u{i, ali ne mogo}e. I behu u{i po ljudima i po stoci.

8:19 I reko}e vra~ari Faraonu: Ovo je prst Bo`ji. Ali opet otvrdnu srce Faraonu, te ih ne poslu}a kao {to be}e kazao Gospod.

8:20 A Gospod re~e Mojsiju: Ustani rano i iza| i pred Faraona, evo, on }e iza}i k vodi, pa mu reci: Ovako veli Gospod: Pusti narod moj da mi poslu`i.

8:21 Ako li ne pusti{ naroda mog, evo, pusti}u na tebe i na sluge tvoje i na narod tvoj i na ku}e

tvoje svakojake bubine, i napuni}e se bubina ku}e misirske i zemlja na kojoj su.

8:22 Ali }u u taj dan odvojiti zemlju gesemsku, gde `ivi moj narod, i onde ne}e biti bubina, da po zna{ da sam ja Gospod na zemlji.

8:23 I postavi}u razliku izme|u naroda svog i naroda tvog. Sutra }e biti znak taj.

8:24 I u~ini Gospod tako, i do|o{e silne bubine u ku}u Faraonovu i u ku}e sluga njegovih i u svu zemlju misirsku, da se sve u zemlji pokvari od bubina.

8:25 I Faraon dozva Mojsija i Arona, i re~e im: Idite, prinesite `rtvu Bogu svom ovde u zemlji.

8:26 A Mojsije re~e: Ne valja tako; jer bismo prineli na `rtvu Gospodu Bogu svom {to je ne~isto Misircima; a kad bismo prineli na `rtvu {to je ne~isto Misircima na o~i njihove, ne bi li nas pobili kamenjem?

8:27 Tri dana hoda treba da idemo u pustinju da prinesemo `rtvu Gospodu Bogu svom, kao {to nam je kazao.

8:28 A Faraon re~e: Pusti}u vas da prinesete `rtvu Gospodu Bogu svom u pustinji; ali da ne idete dalje; pa se molite za me.

8:29 A Mojsije re~e: Evo ja idem od tebe, i molij}u se Gospodu da otidu bubine od Faraona i od sluga njegovih i od naroda njegovog sutra; ali ne moj opet da prevari{, i da ne pusti{ narod da prinese `rtvu Gospodu.

8:30 I otide Mojsije od Faraona, i pomoli se Gospodu.

8:31 I u~ini Gospod po re~i Mojsijevoj, te otido{e bubine od Faraona i od sluga njegovih i od naroda njegovog; ne osta ni jedna.

8:32 Ali opet otvrdnu srce Faraonovo, i ne pusti naroda.

GLAVA 9

Tada re~e Gospod Mojsiju: Idi k Faraonu, i reci mu: Ovako veli Gospod Bog jevrejski: Pusti narod moj da mi poslu`i;

9:2 Ako li ih ne pusti{ nego ih jo{ stane{ zadr`avati,

9:3 Evo, ruka Gospodnja do}i }e na stoku tvoju u polju, na konje, na magarce, na kamile, na volove i na ovce, s pomorom vrlo velikim.

9:4 A odvoji}e Gospod stoku izrailjsku od stoke misirske; te od svega {to je sinova Izrailjevih ne}e poginuti ni{ta.

9:5 I postavio je Gospod rok rekav{i: Sutra }e to u~initi na zemlji Gospod.

9:6 I Gospod u~ini to sutradan, i sva stoka misirska uginu; a od stoke sinova Izrailjevih ne uginu nijedno.

9:7 I posla Faraon da vide, i gle, od stoke izrailjske ne uginu nijedno; ipak otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti naroda.

9:8 Tada re~e Gospod Mojsiju i Aronu: Uzmite pepela iz pe}i pune pregr{ti, i Mojsije neka ga baci u nebo pred Faraonom;

9:9 I posta}e prah po svoj zemlji misirskoj, a od njega }e postati kraste pune gnoja i na ljudima i na stoci po svoj zemlji misirskoj.

9:10 I uze{e pepela iz pe}i, i stado{e pred Faraona, i baci ga Mojsije u nebo, i posta{e kraste pune gnoja po ljudima i po stoci.

9:11 I vra~ari ne mogo{e stajati pred Mojsijem od krasta; jer behu kraste i na vra~arima i na svim Misircima.

9:12 I Gospod u~ini te otvrdnu srce Faraonovo, i ne poslu{a ih, kao {to be{e kazao Gospod Mojsiju.

9:13 Posle re~e Gospod Mojsiju: Ustani rano i iza|i pred Faraona, i reci mu: Ovako veli Gospod Bog jevrejski: Pusti narod moj da mi poslu`i.

9:14 Jer }u sada pustiti sva zla svoja na srce tvoje i na sluge tvoje i na narod tvoj, da zna{ da niko nije kao ja na celoj zemlji.

9:15 Jer sada kad pru`ih ruku svoju, mogah i tebe i narod tvoj udariti pomorom, pa te ne bi vi{e bilo na zemlji;

9:16 Ali te ostavih da poka`em na tebi silu svoju, i da se pripoveda ime moje po svoj zemlji.

9:17 I ti se jo{ podi`e{ na moj narod, i ne}e{ da ga pusti{?

9:18 Evo, sutra }u u ovo doba pustiti grad vrlo velik, kakvog nije bilo u Misiru otkako je postao pa dosada.

9:19 Zato sada po{lji, te skupi stoku svoju i {ta god ima{ u polju, jer }e pasti grad na sve ljude i na stoku {to se zate~e u polju i ne bude skupljeno u ku}u, i izginu}e.

9:20 Koji se god izme|u sluga Faraonovih pobjora re~i Gospodnje, on br`e skupi sluge svoje i stoku svoju u ku}u;

9:21 A koji ne mara}e za re~ Gospodnju, on ostavi sluge svoje i stoku svoju u polju.

9:22 I Gospod re~e Mojsiju: Pru`i ruku svoju k nebu, neka udari grad po svoj zemlji misirskoj, na ljude i na stoku i na sve bilje po polju u zemlji misirskoj.

9:23 I Mojsije pru`i {tap svoj k nebu, i Gospod pusti gromove i grad, da oganj skaka}e na zemlju. I tako Gospod u~ini, te pade grad na zemlju misirsku.

9:24 A be}e grad i oganj sme}an s gradom silan veoma, kakvog ne be}e u svoj zemlji misirskoj otkako je ljudi u njoj.

9:25 I pobi grad po svoj zemlji misirskoj {ta god be}e u polju od ~oveka do `ivin~eta; i sve bilje u polju potre grad, i sva drveta u polju polomi.

9:26 Samo u zemlji gesemskoj, gde behu sinovi Izrailjevi, ne be}e grada.

9:27 Tada posla Faraon, te dozva Mojsija i Arona, i re~e im: Sada zgre{i}h; Gospod je pravedan, a ja i moj narod jesmo bezbo`nici.

9:28 Molite se Gospodu, jer je dosta, neka prestanu gromovi Bo`ji i grad, pa }u vas pustiti, i vi}e vas ne}e niko ustavljeti.

9:29 A Mojsije mu re~e: Kad iza|em iza grada, ra{i}ri}u ruke svoje ka Gospodu, a gromovi }e prestati i grada ne}e vi}e biti, da zna{ da je Gospodnja zemlja.

9:30 A ti i sluge tvoje znam da se jo{ ne}ete bojati Gospoda Boga.

9:31 I propade lan i je~am, jer je~am be}e kla-sao, a lan se glavi~io.

9:32 A p{enica i krupnik ne propade, jer be}e pozno `ito.

9:33 I Mojsije oti}av{i od Faraona iza grada ra{i}ri ruke svoje ka Gospodu, i presta}e gromovi i grad, i da`d ne pada}e na zemlju.

9:34 Ali Faraon videv{i gde presta da`d i grad i gromovi, stade opet gre{i}ti, i srce mu otvrdnu i nje-mu i slugama njegovim.

9:35 Otvrdnu srce Faraonu, te ne pusti sinova Izrailjevih, kao {to be}e kazao Gospod preko Mojsija.

GLAVA 10

A Gospod re~e Mojsiju: Idi k Faraonu, jer sam ja u~inio da otvrdne srce njegovo i srce sluga njegovih, da u~inim ove znake svoje me|u njima,

10:2 I da pripoveda{ sinovima svojim i unucima svojim {ta u~inim u Misiru i kakve znake svoje pokazah na njima, da biste znali da sam ja Gospod.

10:3 I otide Mojsije i Aron k Faraonu, i reko}e mu: Ovako veli Gospod Bog jevrejski: Dokle }e{ se protiviti da se ne ponizi{ preda mnom? Pusti narod moj da mi poslu`i.

10:4 Jer ako ne}e{ pustiti naroda mog, evo sutra }u naneti skakavce na zemlju tvoju;

10:5 I pokri}e svu zemlju da se ne}e videti zemlja, i poje}e ostatak {to se sa~uvao, koji vam je ostao iza grada, i poje}e sva drveta {to vam rastu u polju.

10:6 I napuni}e ih se ku}e tvoje i ku}e svih sluga tvojih i ku}e svih Misiraca, {ta nisu videli oci tvoji ni oci otaca tvojih, otkako su postali na zemlji do danas. I okrenuv{i se otide od Faraona.

10:7 A sluge reko}e Faraonu: Dokle }e nas taj mu~iti? Pusti ih neka poslu`e Gospodu Bogu svom. Zar jo{ ne vidi{ gde propade Misir?

10:8 I dozva}e opet Mojsija i Arona pred Faraona, i re~e im: Idite, poslu`ite Gospodu Bogu svom. A koji su {to }e i}i?

10:9 A Mojsije re~e: S decom svojom i sa starcima svojim i}i }emo, sa sinovima svojim i sa k}eri-

ma svojim, sa stokom svojom sitnom i krupnom i}i }emo, jer imamo praznik Gospodnji.

10:10 A on im re~e: Tako bio Gospod s vama, kako }u vas ja pustiti s decom va{om! Vidite da zlo mislite.

10:11 Ne}e biti tako; nego vi ljudi idite i poslu`ite Gospodu, jer to i{tete. I otera ih od sebe Faraon.

10:12 Tada re~e Gospod Mojsiju: Pru`i ruku svoju na zemlju misirsku, da do|u skakavci na zemlju misirsku i pojedu sve bilje po zemlji, {ta god osta iza grada.

10:13 I pru`i Mojsije {tap svoj na zemlju misirsku, i Gospod navede ustoku na zemlju, te duva celi dan i celu no}; a kad svanu, donese ustoka skakavce.

10:14 I do|o{e skakavci na svu zemlju misirsku, i popada{e po svim krajevima misirskim silni veoma, kakvih pre nikada nije bilo niti }e kad biti onakvih.

10:15 I pokri{e svu zemlju, da se zemlja ne vi|a{e, i pojedoe svu travu na zemlji i sav rod na drvetima, {to osta iza grada, i ne osta ni{ta zeleno od drveta i od bilja poljskog u svoj zemlji misirskoj.

10:16 Tada Faraon br`e dozva Mojsija i Arona, i re~e: Zgre{ih Gospodu Bogu va{em i vama.

10:17 Ali mi jo{ sada samo oprostite greh moj, i molite se Gospodu Bogu svom da ukloni od mene samo ovu smrt.

10:18 I otide Mojsije od Faraona, i pomoli se Gospodu.

10:19 I okrenu Gospod vetar od zapada vrlo jak, koji uze skakavce i baci ih u Crveno more, i ne osta nijedan skakavac u celoj zemlji misirskoj.

10:20 Ali Gospod u~ini te otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti sinova Izrailjevih.

10:21 I re~e Gospod Mojsiju: Pru`i ruku svoju k nebu, i bi}e tama po zemlji misirskoj takva da }e je pipati.

10:22 I Mojsije pru`i ruku svoju k nebu, i posta gusta tama po svoj zemlji misirskoj za tri dana.

10:23 Ne vi|ahu jedan drugog, i niko se ne ma~e s mesta gde be{e za tri dana; ali se kod svih sinova Izrailjevih videlo po stanovima njihovim.

10:24 Tada Faraon dozva Mojsija, i re~e: Idite, poslu`ite Gospodu; samo stoka va{a sitna i krupna neka ostane, a deca va{a neka idu s vama.

10:25 A Mojsije re~e: Treba da nam da{ i {ta }emo prineti i sa`e}i na `rtvu Gospodu Bogu svom;

10:26 Zato i stoka na{a nek ide s nama, da ne ostane ni papka, jer izme|u nje treba da uzmemo ~im }emo poslu`iti Gospodu Bogu svom, a ne znamo kojim }emo poslu`iti Gospodu dokle ne do|emo onamo.

10:27 Ali Gospod u~ini te otvrdnu srce Faraonu, i ne hte ih pustiti.

10:28 I re~e mu Faraon: Idi od mene, i ~uvaj se da mi vi{e ne do|e{ na o~i, jer ako mi do|e{ na o~i, poginu}e{.

10:29 A Mojsije re~e: Pravo si kazao; ne}u ti vi{e do}i na o~i.

GLAVA 11

A Gospod re~e Mojsiju: Jo{ }u jedno zlo pustiti na Faraona i na Misir, pa }e vas onda pustiti; pusti}e sasvim, i jo{ }e vas terati.

11:2 A sada ka`i narodu neka svaki ~ovek i{te u suseda svog i svaka `ena u susede svoje nakita srebrnih i nakita zlatnih.

11:3 I Gospod u~ini te narod na|e ljubav u Misiraca; i sam Mojsije be{e vrlo velik ~ovek u zemlji misirskoj kod sluga Faraonovih i kod naroda.

11:4 I re~e Mojsije: Ovako veli Gospod: Oko pono}i pro}i }u kroz Misir,

11:5 I pomre}e svi prvenci u zemlji misirskoj, od prvenca Faraonovog, koji htede sedeti na prestolu njegovom, do prvenca slu{kinje za `rvnjem, i od stoke {ta je god prvenac.

11:6 I bi}e vika velika po svoj zemlji misirskoj, kakve jo{ nije bilo niti }e je kad biti.

11:7 A kod sinova Izrailjevih nigde ne}e ni pas jezikom svojim ma}i ni me|u ljudima ni me|u sto-

kom, da znate da je Gospod u~inio razliku izme|u Izrailjaca i Misiraca.

11:8 I do}i }e sve te sluge tvoje k meni, i pokloni}e mi se govore}i: Idi, i ti i sav narod koji je pristao za tobom. I onda }u iza}i. I otide Mojsije od Faraona s velikim gnevom.

11:9 A Gospod re~e Mojsiju: Ne}e vas poslu{ati Faraon, da bih umno`io ~udesu svoja u zemlji misirskoj.

11:10 I Mojsije i Aron u~ini{e sva ova ~udesa pred Faraonom, a Gospod u~ini te otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti sinova Izrailjevih iz zemlje svoje.

GLAVA 12

I re~e Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji misirskoj govore}i:

12:2 Ovaj mesec da vam je po~etak mesecima, da vam je prvi mesec u godini.

12:3 Ka`ite svemu zboru Izrailjevom i recite: Desetog dana ovog meseca svaki neka uzme jagnje ili jare, po porodicama, po jedno na dom;

12:4 Ako li je dom mali za jagnje ili jare, neka uzme k sebi suseda, koji mu je najbli`i, s onoliko du{a koliko treba da mogu pojesti jagnje ili jare.

12:5 A jagnje ili jare da vam bude zdravo, mu{-ko, od godine; izme|u ovaca ili izme|u koza uzмите.

12:6 I ~uvajte ga do ~etrnaestog dana ovog meseca, a tada savkoliki zbor Izrailjev neka ga zakolje uve~e.

12:7 I neka uzmu krvi od njega i pokrope oba dovratka i gornji prag na ku}ama u kojima }e ga jesti.

12:8 I neka jedu meso iste no}i, na vatri pe~eno, s hlebom presnim i sa zeljem gorkim neka jedu.

12:9 Nemojte jesti sirovo ni u vodi kuvano, nego na vatri pe~eno, s glavom i s nogama i s drobom.

12:10 I ni{ta nemojte ostaviti do jutra; ako li bi {ta ostalo do jutra, spalite na vatri.

12:11 A ovako jedite: opasani, obu}a da vam je na nogu i {tap u ruci, i jedite hitno, jer je prolazak Gospodnji.

12:12 Jer }u pro}i po zemlji misirskoj tu no}, i pobi}u sve prvence u zemlji misirskoj od ~oveka do `ivin~eta, i sudi}u svim bogovima misirskim, ja Gospod.

12:13 A krv ona bi}e vam znak na ku}ama, u kojima }ete biti; i kad vidim krv, pro}i }u vas, te ne}e biti me|u vama pomora, kad stanem ubijati po zemlji misirskoj.

12:14 I taj }e vam dan biti za spomen, i praznova}ete ga Gospodu od kolena do kolena; praznujte ga zakonom ve~nim.

12:15 Sedam dana jedite hlebove presne, i prvog dana uklonite kvasac iz ku}a svojih; jer ko bi god jeo {ta s kvascem od prvog dana do sedmog, istrebi}e se ona du{a iz Izrailja.

12:16 Prvi dan bi}e sveti sabor; tako i sedmi dan ima}ete sveti sabor; nikakav posao da se ne radi u te dane, osim {ta treba za jelo svakoj du{i, to }ete samo gotoviti.

12:17 I dr`ite dan presnih hlebova, jer u taj dan izvedoh vojske va{e iz zemlje misirske; dr`ite taj dan od koljena do koljena zakonom ve~nim.

12:18 Prvog meseca ~etrnaesti dan uve~e po~nite jesti presne hlebove pa do dvadeset prvog dana istog meseca uve~e.

12:19 Za sedam dana da se ne na|e kvasca u ku}ama va{im; jer ko bi god jeo {ta s kvascem, istrebi}e se ona du{a iz zbora Izrailjevog, bio do{ljak ili ro|en u zemlji.

12:20 Ni{ta s kvascem nemojte jesti, nego jedite hleb presan po svim stanovima svojim.

12:21 I sazva Mojsije sve stare{ine izrailjske, i re~e im: Izberite i uzмите sebi jagnje ili jare po porodicama svojim, i zakoljite pashu.

12:22 I uzмите kitu isopa i zamo~ite je u krv, koja }e biti u zdeli, i pokropite gornji prag i oba dovratka krvlju, koja }e biti u zdeli, i nijedan od vas da ne izlazi na vrata ku}na do jutra.

12:23 Jer }e iza}i Gospod da bije Misir, pa kad vidi krv na gornjem pragu i na oba dovratka, pro}i

je Gospod mimo ona vrata, i ne je dati krvniku da u|e u ku}e va{e da ubija.

12:24 I dr`ite ovo kao zakon tebi i sinovima tvojim doveka.

12:25 I kad do|ete u zemlju koju je vam dati Gospod, kao {to je kazao, dr`ite ovu slu`bu.

12:26 I kad vam ka`u sinovi va{i: Kakva vam je to slu`ba?

12:27 Recite: Ovo je `rtva za prolazak Gospodnji, kad pro|e ku}e sinova Izrailjevih u Misiru ubijaju}i Misirce, a domove na{e sa~uva. Tada narod savi glavu i pokloni se.

12:28 I otido{e i u~ini{e sinovi Izrailjevi, kako zapovedi Gospod preko Mojsija i Arona, tako u~ini{e.

12:29 A oko pono}i pobi Gospod sve prvence u zemlji misirskoj od prvenca Faraonovog koji htjede sedeti na prestolu njegovom do prvenca su`nja u tamnici, i {ta god be{e prvenac od stoke.

12:30 Tada usta Faraon one no}i, on i sve sluge njegove i svi Misirci, i bi vika velika u Misiru, jer ne be{e ku}e u kojoj ne bi mrtvac.

12:31 I dozva Mojsija i Arona po no}i i re~e: Ustajte, idite iz naroda mog i vi i sinovi Izrailjevi, i otidite, poslu`ite Gospodu, kao {to govoriste.

12:32 Uzmite i ovce svoje i goveda svoja, kao {to govoriste, i idite, pa i mene blagoslovite.

12:33 I Misirci navaljivahu na narod da br`e idu iz zemlje, jer govorahu: Izgibosmo svi.

12:34 I narod uze testo svoje jo{ neuskislo, umotav{i ga u haljine svoje, na ramena svoja.

12:35 I u~ini{e sinovi Izrailjevi po zapovesti Mojsijevoj, i zaiska{e u Misiraca nakita srebrnih i nakita zlatnih i haljina.

12:36 I Gospod u~ini, te narod na|e ljubav u Misiraca, te im dado{e; tako opleni{e Misirce.

12:37 I otido{e sinovi Izrailjevi iz Ramese u Sohot, oko {est stotina hiljada pe{aka, samih ljudi osim dece.

12:38 I drugih ljudi mnogo otide s njima, i stoke sitne i krupne vrlo mnogo.

12:39 I od testa koje izneso{e iz Misira ispeko{e poga~e presne, jer ne be{e uskisle kad ih potera{e

Misirci, te ne moga{e oklevati, niti spremi{e sebi bra{njenice.

12:40 A bavi{e se sinovi Izrailjevi u Misiru ~etiri stotine i trideset godina.

12:41 I kad se navr{i ~etiri stotine i trideset godina, u isti dan iza|o{e sve vojske Gospodnje iz zemlje misirske.

12:42 Ta se no} svetkuje Gospodu, u koju ih izvede iz Misira; to je no} Gospodnja, koju treba da svetkuju sinovi Izrailjevi od koljena na koljeno.

12:43 I re~e Gospod Mojsiju i Aronu: Ovo neka bude zakon za pashu: nijedan tu|in da je ne jede;

12:44 A svaki sluga va{ kupljen za novce, kad ga obre`ete, onda neka je jede.

12:45 Do{ljak ili najamnik da je ne jede.

12:46 U istoj ku}i da se jede, da ne iznesete mesa od nje iz ku}e, i kosti da joj ne prelomite.

12:47 Sav zbor Izrailjev neka ~ini tako.

12:48 Ako bi kod tebe sedeo tu|in i hteo bi svetkovati pashu Gospodnju, neka mu se obre`u sve mu{kinje, pa onda neka pristupi da je svetkuje, i neka bude kao ro|en u zemlji; a niko neobrezan da je ne jede.

12:49 Zakon jedan da je i ro|enom u zemlji i do{ljaku koji sedi me|u vama.

12:50 I u~ini{e svi sinovi Izrailjevi kako zapovedi Gospod Mojsiju i Aronu, tako u~ini{e.

12:51 I taj dan izvede Gospod sinove Izrailjeve iz zemlje misirske u ~etama njihovim.

GLAVA 13

I re~e Gospod Mojsiju govore}i:

13:2 Posveti mi svakog prvenca, {ta god otvara matericu u sinova Izrailjevih, i od ljudi i od stoke; jer je moje.

13:3 I Mojsije re~e narodu: Pamтите ovaj dan, u koji izi|oste iz Misira, iz doma ropskog, jer vas rukom krepkom izvede Gospod odande; neka se dakle ne jede ni{ta s kvascem.

13:4 Danas izlazite, meseca Aviva;

13:5 Pa kad te Gospod uvede u zemlju hananejsku i hetejsku i amorejsku i jeveysku i jevusejsku,

za koju se zakleo ocima tvojim da }e ti je dati, zemlju u kojoj te~e mleko i med, tada da slu`i{ slu`-bu ovu ovog meseca;

13:6 Sedam dana jedi hlebove presne, a sedmi dan neka je praznik Gospodnji.

13:7 Hlebovi presni da se jedu sedam dana, i da se ne vidi u tebe ni{ta s kvascem, niti da se vidi u tebe kvasac u celom kraju tvom.

13:8 I kaza}e{ sinu svom u taj dan govore}i: Ovo je za ono {to mi je u~inio Gospod kad sam izlazio iz Misira.

13:9 I neka ti bude kao znak na ruci tvojoj i kao spomen pred o~ima tvojim, da ti zakon Gospodnji bude u ustima; jer te je rukom krepkom izveo Gospod iz Misira.

13:10 Zato vr{i zakon ovaj na vreme, od godine do godine.

13:11 I kad te uvede Gospod u zemlju hananejsku, kao {to se zakleo tebi i tvojim ocima, i da ti je,

13:12 Odvaja}e{ Gospodu {ta god otvara matericu, i od stoke tvoje {ta god otvara matericu, {ta je mu{ko, da bude Gospodu.

13:13 A svako magare prven~e otkupi jagnjetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu vrat. Ali svakog prvenca ~ove~jeg izme|u sinova svojih otkupi.

13:14 A kad te zapita sin tvoj unapred govore}i: [ta je to? Reci mu: Rukom krepkom izvede nas Gospod iz Misira, iz doma ropskog.

13:15 Jer kad otvrdnu Faraon, te nas ne hte pustiti, pobi Gospod sve prvence u zemlji misirskoj od prvenca ~ove~jeg do prvenca od stoke; zato prisim Gospodu sve mu{ko {to otvara matericu, a svakog prvenca sinova svojih otkupljujem.

13:16 I to neka ti je kao znak na ruci i kao po~e-onik me|u o~ima tvojim, da nas je rukom krepkom izveo Gospod iz Misira.

13:17 A kad Faraon pusti narod, ne odvede ih Bog putem k zemlji filistejskoj, ako i be{e kra}i, jer Bog re~e: Da se ne pokaje narod kad vidi rat, i ne vrati se u Misir.

13:18 Nego Bog zavede narod putem preko pustinje na Crvenom Moru. A vojni~kim redom izi|o{e sinovi Izrailjevi iz zemlje misirske.

13:19 I Mojsije uze kosti Josifove sa sobom; jer be{e zakleo sinove Izrailjeve rekav{i: Zaista }e vas pohoditi Bog, a tada iznesite kosti moje odavde sa sobom.

13:20 Tako oti{av{i iz Sohota stado{e u logor u Etamu, nakraj pustinje.

13:21 A Gospod i|a{e pred njima danju u stupu od oblaka vode}i ih putem, a no}u u stupu od ognja svetle}i im, da bi putovali danju i no}u.

13:22 I ne uklanja{e ispred naroda stupa od oblaka danju ni stupa od ognja no}u.

GLAVA 14

I re~e Gospod Mojsiju govore}i:

14:2 Ka`i sinovima Izrailjevim neka saviju i stanu u logor pred Pi-Airot izme|u Migdola i mora prema Vel-Sefonu; prema njemu neka stanu u logor pokraj mora.

14:3 Jer }e Faraon re}i za sinove Izrailjeve: Za{li su u zemlju, zatvorila ih je pustinja.

14:4 I u~ini}u da otvrdne srce Faraonu, te }e po}i u poteru za vama, i ja }u se proslaviti na njemu i na svoj vojsci njegovoj, i Misirci }e poznati da sam ja Gospod. I u~ini{e tako.

14:5 A kad bi javljeno caru misirskom da je pobegao narod, promeni se srce Faraonovo i sluga njegovih prema narodu, te reko{e: [ta u~inismo, te pustismo Izrailja da nam ne slu`i?

14:6 I upre`e u kola svoja, i uze narod svoj sa sobom.

14:7 I uze {est stotina kola izabranih i {ta jo{ be{e kola misirskih, i nad svima vojvode.

14:8 I Gospod u~ini te otvrdnu srce Faraonu caru misirskom, i po|e u poteru za sinovima Izrailjevim, kad sinovi Izrailjevi otido{e pod rukom visokom.

14:9 I terav{i ih Misirci stigo{e ih, sva kola Faraonova, konjici njegovi i vojska njegova, kad be-

hu u logoru na moru kod Pi-Airota prema Vel-Se fonu.

14:10 I kad se pribli`i Faraon, podigo{e sinovi Izrailjevi o~i svoje a to Misirci idu za njima, i upla{i{e se vrlo, i povika{e sinovi Izrailjevi ka Gospodu.

14:11 I reko{e Mojsiju: Zar ne be{e grobova u Misiru, nego nas dovede da izginemo u pustinji? [ta u~ini, te nas izvede iz Misira.

14:12 Nismo li ti govorili u Misiru i rekli: Pro|i nas se, neka slu`imo Misircima? Jer bi nam bolje bilo slu`iti Misircima nego izginuti u pustinji.

14:13 A Mojsije re~e narodu: Ne bojte se, stanite pa gledajte kako }e vas Gospod izbaviti danas; jer Misirce koje ste videli danas, ne}ete ih nikada vi{e videti do veka.

14:14 Gospod }e se biti za vas, a vi }ete }utati.

14:15 A Gospod re~e Mojsiju: [to vi~e{ k meni? Ka`i sinovima Izrailjevim neka idu.

14:16 A ti digni {tap svoj i pru`i ruku svoju na more, i rascepi ga, pa neka idu sinovi Izrailjevi posred mora suvim.

14:17 I gle, ja }u u~initi da otvrdne srce Misircima, te }e po}i za njima; i proslavi}u se na Faraonu i na svoj vojsci njegovoj, na kolima njegovim i na konjicima njegovim.

14:18 I Misirci }e poznati da sam ja Gospod, kad se proslavim na Faraonu, na kolima njegovim i na konjicima njegovim.

14:19 I podi`e se an|eo Gospodnji, koji i|a{e pred vojskom izrailjskom, i otide im za le|a; i podi`e se stup od oblaka ispred njih, i stade im za le|a.

14:20 I do{av me|u vojsku misirsku i vojsku izrailjsku be{e onim oblak mra~an a ovim svetlja{e po no}i, te ne pristupi{e jedni drugima celu no}.

14:21 I pru`i Mojsije ruku svoju na more, a Gospod uzbi more vetrom isto~nim, koji jako duva{e celu no}, i osu{i more, i voda se rastupi.

14:22 I po|o{e sinovi Izrailjevi posred mora suvim, i voda im staja{e kao zid s desne strane i s leve strane.

14:23 I Misirci teraju}i ih po|o{e za njima posred mora, svi konji Faraonovi, kola i konjici njegovi.

14:24 A u stra`u jutarnju pogleda Gospod na vojsku misirsku iz stupa od ognja i oblaka, i smete vojsku misirsku.

14:25 I pobaca to~kove kolima njihovim, te ih jedva vucijahu. Tada reko{e Misirci: Be`imo od Izrailja, jer se Gospod bje za njih s Misircima.

14:26 A Gospod re~e Mojsiju: Pru`i ruku svoju na more, neka se vrati voda na Misirce, na kola njihova i na konjike njihove.

14:27 I Mojsije pru`i ruku svoju na more, i do|e opet more na silu svoju pred zoru, a Misirci nago{e be`ati prema moru; i Gospod baci Misirce usred mora.

14:28 A vrativ{i se voda potopi kola i konjike sa svom vojskom Faraonovom, {to ih god be{e po{lo za njima u more, i ne osta od njih nijedan.

14:29 I sinovi Izrailjevi i|ahu posred mora suvim; i staja{e im voda kao zid s desne strane i s leve strane.

14:30 I izbavi Gospod Izrailja u onaj dan iz ruku misirskih; i vide Izrailj mrtve Misirce na bregu morskom.

14:31 I vide Izrailj silu veliku, koju pokaza Gospod na Misircima, i narod se poboja Gospoda, i verova Gospodu i Mojsiju sluzi Njegovom.

GLAVA 15

Tada zapeva Mojsije i sinovi Izrailjevi ovu pesmu Gospodu, i reko{e ovako: Peva}u Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i konjika vr`e u more.

15:2 Sila je moja i pesma moja Gospod, koji me izbavi; On je Bog moj, i slavi}u Ga; Boga oca mog, i uzvi{ava}u Ga.

15:3 Gospod je velik ratnik; ime mu je Gospod.

15:4 Kola Faraonova i vojsku njegovu vr`e u more; izbrane vojvode njegove utopi{e se u crvenom moru.

15:5 Bezdani ih pokri{e; pado{e u dubinu kao kamen.

15:6 Desnica Tvoja, Gospode, proslavi se u sili; desnica Tvoja, Gospode, satire neprijatelja.

15:7 I mno{tvom veli-anstva svog oborio si one koji usta{e na te; pustio si gnev svoj, i pro`dre ih kao slamu.

15:8 Od daha nozdrva Tvojih sabra se voda; stade u gomilu voda koja te~e; stinu{e se vali usred mora.

15:9 Neprijatelj re~e: Tera}u, stignu}u, deli}u plen; nasiti}e ih se du{a moja, izvu}i }u ma~ svoj, istrebi}e ih ruka moja.

15:10 Ti dunu vetrom svojim, i more ih pokri, i utonu{e kao olovo u dubokoj vodi.

15:11 Ko je kao Ti me | u silnima. Gospode? Ko je kao Ti slavan u svetosti, stra{an u hvali, i da ~ini ~udesa?

15:12 Ti pru`i desnicu svoju, i pro`dre ih zemlja.

15:13 Vodi{ milo}u svojom narod, koji si iskupio, vodi{ krepo}u svojom u stan svetosti svoje.

15:14 ^u}e narodi, i zadrhta}e; muka }e spopasti one koji `ive u zemlji filistejskoj.

15:15 Tada }e se prepasti stare{ine edomske, junake moavske spopa}e drhat, upla{i}e se svi koji `ive u hananskoj.

15:16 Spopa}e ih strah i trepet; od veli~ine ruke Tvoje zamuknu}e kao kamen, dokle ne pro|e narod Tvoj, Gospode, dokle ne pro|e narod koji si zadobio.

15:17 Odve{e} ih i posadi}e ih na gori nasledstva svog, na mestu koje si sebi za stan spremio, Gospode, u svetinji, Gospode, koju su Tvoje ruke utvrdile.

15:18 Gospod }e carovati doveka.

15:19 Jer u|o{e konji Faraonovi s kolima njegovim i s konjicima njegovim u more, i Gospod povrati na njih vodu morsku; a sinovi Izrailjevi pre|o{e suvim posred mora.

15:20 I Marija proro~ica, sestra Aronova, uze bubanj u ruku svoju; a za njom izi|o{e sve `ene s bubnjevima i sviralama.

15:21 I opeva{e im Marija: Pevajte Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i konjika vr`e u more.

15:22 Potom krenu Mojsije sinove Izrailjeve od Mora Crvenog, i po|o{e u pustinju Sur; i tri dana i{av{i po pustinji ne na|o{e vodu.

15:23 Odande do|o{e u Meru, ali ne mogo{e piti vodu u Meri, jer be{e gorka; otuda se prozva mesto Mera.

15:24 Tada stade narod vikati na Mojsija govore}i: [ta }emo piti?

15:25 I Mojsije zavapi ka Gospodu, a Gospod mu pokaza drvo, te ga metnu u vodu, i voda posta slatka. Onde mu dade uredbu i zakon, i onde ga oku{a.

15:26 I re~e: Ako dobro uzaslu{a{ glas Gospoda Boga svog, i u~ini{ }ta je pravo u o~ima Njegovim, i ako prigne{ uho k zapovestima Njegovim i sa~uva{ sve uredbu Njegove, nijednu bolest koju sam pustio na Misir ne}u pustiti na tebe; jer sam ja Gospod, lekar tvoj.

15:27 I do|o{e u Elim, gde be{e dvanaest izvora i sedamdeset palmi; i onde stado{e u logor kod vode.

GLAVA 16

Od Elima se podigo{e, i sav zbor sinova Izrailjevih do|e u pustinju Sin, koja je izme|u Elima i Sinaja, petnaestog dana drugog meseca po{to izi|o{e iz zemlje misirske.

16:2 I stade vikati sav zbor sinova Izrailjevih na Mojsija i na Arona u pustinji,

16:3 I reko{e im sinovi Izrailjevi: Kamo da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji misirskoj, kad sedasmo kod lonaca s mesom i je|asmo hleba izobila! Jer nas izvedoste u ovu pustinju da pomorite sav ovaj zbor gla|u.

16:4 A Gospod re~e Mojsiju: Evo u~ini}u da vam da`di iz neba hleb, a narod neka izlazi i kupi svaki dan koliko treba na dan, da ga oku{am ho}e li hoditi po mom zakonu ili ne}e.

16:5 A {estog dana neka zgotove {ta donesu, a neka bude dvojinom onoliko koliko nakupe svaki dan.

16:6 I re~e Mojsije i Aron svim sinovima Izrailjevim: Dove~e }ete poznati da vas je Gospod izveo iz zemlje misirske;

16:7 A sutra }ete videti slavu Gospodnju; jer je ~uo viku va{u na Gospoda. Jer {ta smo mi da vi~ete na nas?

16:8 I re~e Mojsije: Dove~e }e vam dati Gospod mesa da jedete a ujutru hleba da se nasitite; jer je ~uo Gospod viku va{u, kojom vi~ete na Nj. Jer {ta smo mi? Nije na nas va{a vika nego na Gospoda.

16:9 I re~e Mojsije Aronu: Ka` i svemu zboru sinova Izrailjevih: Pristupite pred Gospoda, jer je ~uo viku va{u.

16:10 I kad re~e Aron svemu zboru sinova Izrailjevih, pogleda{e u pustinju, i gle, slava Gospodnja pokazala se u oblaku.

16:11 I Gospod re~e Mojsiju govore}i:

16:12 ^uo sam viku sinova Izrailjevih. Ka` i im i reci: Dove~e }ete jesti mesa, a sutra }ete se nasitati hleba, i pozna}ete da sam ja Gospod Bog va{.

16:13 I uve~e dolete{e prepelice i prekrili{e logor, a ujutru pade rosa oko logora;

16:14 A kad se di`e rosa, a to po pustinji ne{to sitno okruglo, sitno kao slana po zemlji.

16:15 I kad vide sinovi Izrailjevi, govorahu jedan drugom: [ta je ovo? Jer ne znahu {ta be{e. A Mojsije im re~e: To je hleb {to vam dade Gospod da jedete.

16:16 To je za {ta zapovedi Gospod: kupite ga svaki dan koliko kome treba za jelo, po gomor na glavu, po broju du{a va{ih, svaki neka uzme za one koji su mu u {atoru.

16:17 I u~ini{e tako sinovi Izrailjevi; i nakupi{e koji vi{e koji manje.

16:18 Pa meri{e na gomor, i ne do|e vi{e onom koji nakupi mnogo, niti manje onom koji nakupi malo, nego svaki nakupi koliko mu je trebalo da jede.

16:19 I re~e im Mojsije: Niko da ne ostavlja od toga za sutra.

16:20 Ali ne poslu{a{e Mojsija, nego neki ostavi{e od toga za sutra, te se ucrva i usmrde. I rasrdi se Mojsije na njih.

16:21 Tako ga kupljahu svako jutro, svaki koliko mu treba{e za jelo; a kad sunce ogreva{e, tada se rastapa{e.

16:22 A u {esti dan nakupi{e hleba dvojinom, po dva gomora na svakog; i do|o{e sve stare{ine od zbora, i javi{e Mojsiju.

16:23 A on im re~e: Ovo kaza Gospod: Sutra je subota, odmor svet Gospodu; {ta }ete pe}i, pecite, i {ta }ete kuvati, kuvajte danas; a {ta prete~e, ostavite i ~uvajte za sutra.

16:24 I ostavi{e za sutra, kao {to zapovedi Mojsije, i ne usmrde se niti be{e crva u njemu.

16:25 I re~e Mojsije: Jedite to danas, jer je danas subota Gospodnja, danas ne}ete na}i u polju.

16:26 [est }ete dana kupiti, a sedmi je dan subota, tada ga ne}e biti.

16:27 I u sedmi dan izi|o{e neki od naroda da kupe, ali ne na|o{e.

16:28 A Gospod re~e Mojsiju: Dokle }ete se protiviti zapovestima mojim i zakonima mojim?

16:29 Vidite, Gospod vam je dao subotu, zato vam daje {estog dana hleba na dva dana. Stojte svaki na svom mestu, i neka ne odlazi niko sa svog mesta u sedmi dan.

16:30 I po~inu narod u sedmi dan.

16:31 I dom Izrailjev prozva taj hleb mana; a be{e kao seme korijandrovo, beo, i na jeziku kao medeni kola~i.

16:32 I re~e Mojsije: Ovo je zapovedio Gospod: napuni gomor toga, neka se ~uva od kolena do kolena va{eg, da vide hleb, kojim sam vas hranio u pustinji kad vas izvedoh iz zemlje misirske.

16:33 I re~e Mojsije Aronu: Uzmi kr~ag i naspun pun gomor mane, i metni pred Gospoda da se ~uva od kolena do kolena va{eg.

16:34 I ostavi ga Aron pred svedo~anstvom da se ~uva, kao {to zapovedi Gospod Mojsiju.

16:35 A sinovi Izrailjevi jedo{e manu ~etrdeset godina dok ne do|o{e u zemlju u kojoj }e `iveti;

jedo{e manu dok ne do|o{e na me|u zemlje hana-nske.

16:36 A gomor je desetina efe.

GLAVA 17

I podi`e se iz pustinje Sina sav zbor sinova Izra-
ljevih putem svojim po zapovesti Gospodnjoj, i
stado{e u logor u Rafidinu; a onde ne be{e vode da
narod pije.

17:2 I narod se sva|a{e s Mojsijem govore}i:
Daj nam vode da pijemo. A on im re~e: [to se sva-
|ate sa mnom? [to ku{ate Gospoda?

17:3 Ali narod be{e onde `edan vode, te vika{e
narod na Mojsija, i govora{e: Za{to si nas izveo iz
Misira da nas i sinove na{e i stoku na{u pomori{
`e|u?

17:4 A Mojsije zavapi ka Gospodu govore}i: [ta
}u ~initi s ovim narodom? Jo{ malo pa }e me zasut-
ti kamenjem.

17:5 A Gospod re~e Mojsiju: Pro|i pred narod, i
uzmi sa sobom stare{ine izrailjske, i {tap svoj ko-
jim si udario vodu uzmi u ruku svoju, i idi.

17:6 A ja }u stajati pred tobom onde na steni na
Horivu; a ti udari u stenu, i pote}i }e iz nje voda da
pije narod. I u~ini Mojsije tako pred stare{inama
izrailjskim.

17:7 A mesto ono prozva Masa i Meriva zato {to
se sva|a{e sinovi Izrailjevi i {to ku{a{e Gospoda
govore}i: Je li Gospod me|u nama ili nije?

17:8 Ali do|e Amalik da se bije s Izrailjem u
Rafidinu.

17:9 A Mojsije re~e Isusu: Izberi nam ljude, te
iza|i i bij se s Amalikom; a ja }u sutra stati na vrh
brda sa {tapom Bo`jim u ruci.

17:10 I u~ini Isus kako mu re~e Mojsije, i pobi
se s Amalikom; a Mojsije i Aron i Or iza|o{e na
vrh brda.

17:11 I dokle Mojsije dr`a{e u vis ruke svoje,
pobe|ivahu Izrailjci, a kako bi spustio ruke, odmah
nadvla|ivahu Amali~ani.

17:12 Ali ruke Mojsiju ote`a{e, zato uze{e ka-
men i podmetnu{e poda nj, te sede; a Aron i Or dr-

`ahu mu ruke jedan s jedne strane a drugi s druge, i
ne klonu{e mu ruke do zahoda sun~anog.

17:13 I razbi Isus Amalika i narod njegov o{trim
ma~em.

17:14 Potom re~e Gospod Mojsiju: Zapi{i to za
spomen u knjigu, i ka`i Isusu neka pamti da }u sa-
svim istrebiti spomen Amalikov ispod neba.

17:15 Tada na~ini Mojsije oltar, i nazva ga: Go-
spod, zastava moja.

17:16 I re~e: [to se ruka be{e podigla na presto
Gospodnji, Gospod }e ratovati na Amalika od ko-
lena do kolena.

GLAVA 18

A Jotor sve{tenik madijanski, tast Mojsijev, ~u
sve {to u~ini Gospod Mojsiju i Izrailju naro-
du svom, kako izvede Gospod Izrailja iz Misira;

18:2 I uze, Jotor tast Mojsijev, Seforu `enu Moj-
sijevu, koju be{e poslao natrag,

18:3 I dva sina njena, od kojih jednom be{e ime
Girsam, jer re~e: Tu|in sam u zemlji tu|oj,

18:4 A drugom be{e ime Elijezer, jer, re~e, Bog
oca mog bi mi u pomo}i i ote me od ma~a Farao-
novog.

18:5 I po|e Jotor, tast Mojsijev, sa sinovima
njegovim i sa `enom njegovom k Mojsiju u pusti-
nju, gde be{e u logoru pod gorom Bo`ijom.

18:6 I poru~i Mojsiju: Ja tast tvoj Jotor idem k
tebi i `ena tvoja i oba sina njena s njom.

18:7 I Mojsije iza|e na susret tastu svom i po-
kloni mu se i celiva ga; i upita{e se za zdravlje, pa
u|o{e pod {ator njegov.

18:8 I pripovedi Mojsije tastu svom sve {to u~i-
ni Gospod Faraonu i Misircima radi Izrailja, i sve
nevolje, koje ih nalazi{e putem, i kako ih izbavi
Gospod.

18:9 I radova{e se Jotor svemu dobru {to u~ini
Gospod Izrailju izbaviv{i ga iz ruke misirske;

18:10 I re~e Jotor: Blagosloven da je Gospod,
koji vas izbavi iz ruke misirske, i iz ruke Faraono-
ve, koji izbavi narod iz ropstva misirskog.

18:11 Sad vidim da je Gospod ve}i od svih bogova, jer ~im se pono{ahu onim ih samim nadvisi.

18:12 I uze Jotor, tast Mojsijev i prinese Bogu `rtvu paljenicu i prinos; i do|e Aron i sve stare{ine izrailjske, i jedo{e s tastom Mojsijevim pred Bogom.

18:13 A sutradan sede Mojsije da sudi narodu; i staja{e narod pred Mojsijem od jutra do ve-era.

18:14 A tast Mojsijev gledaju}i sve {ta radi s narodom, re~e: [ta to radi{ s narodom? Za{to sedi{ sam, a sav narod stoji pred tobom od jutra do ve-era.

18:15 A Mojsije re~e tastu svom: Jer dolazi narod k meni da pita Boga.

18:16 Kad imaju {ta me|u sobom, dolaze k meni, te im sudim i kazujem naredbe Bo`je i zakone Njegove.

18:17 A tast Mojsijev re~e mu: Nije dobro {ta radi{.

18:18 Umori}e{ se i ti i narod koji je s tobom; jer je to te{ko za tebe, ne}e{ mo}i sam vr{iti.

18:19 Nego poslu{aj mene; ja }u te svetovati, i Bog }e biti s tobom; ti budi pred Bogom za narod, i stvari njihove javljaj Bogu;

18:20 I u~i ih naredbama i zakonima Njegovim, i pokazuj im put kojim }e i}i i {ta }e raditi.

18:21 A iz svega naroda izaberi ljude po{tene, koji se boje Boga, ljude pravedne, koji mrze na mito, pa ih postavi nad njima za poglavare, hiljadnike, stotnike, pedesetnike i desetnike;

18:22 Oni neka sude narodu u svako doba; pa svaku stvar veliku neka javljaju tebi, a svaku stvar malu neka raspravljaju sami; tako }e ti biti lak{e, kad i oni stanu nositi teret s tobom.

18:23 Ako to u~ini{, i Bog ti zapovedi, mo`e{ se odr`ati, i sav }e narod do}i mirno na svoje mesto.

18:24 I Mojsije poslu{a tasta svog, i u~ini sve {to re~e.

18:25 I izabra Mojsije iz svega Izrailja ljude po{tene, i postavi ih za poglavare nad narodom, hiljadnike, stotnike, pedesetnike i desetnike.

18:26 Koji su|ahu narodu u svako doba, a stvari te{ke javljahu Mojsiju, a male stvari raspravljahu sami.

18:27 Posle otpusti Mojsije tasta svog, koji se vrati u svoju zemlju.

GLAVA 19

Prvog dana tre}eg meseca, po{to iza|o{e sinovi Izrailjevi iz Misira, tog dana do|o{e u pustinju sinajsku.

19:2 Krenuv{i se iz Rafidina do|o{e u pustinju sinajsku, i stado{e u logor u pustinji, a logor na~ni{e Izrailjci onde pod gorom.

19:3 I Mojsije iza|e na goru k Bogu; i povika mu Gospod s gore govore}i: Ovako ka`i domu Jakovljevom, i reci sinovima Izrailjevim:

19:4 Videli ste {ta sam u~inio Misircima i kako sam vas kao na krilima orlovim nosio i doveo vas k sebi.

19:5 A sada ako dobro uzaslu{ate glas moj i u{~uvate zavet moj, bi}ete moje blago mimo sve narode, premda je moja sva zemlja.

19:6 I bi}ete mi carstvo sve{teni~ko i narod svet. To su re~i koje }e{ kazati sinovima Izrailjevim.

19:7 A Mojsije do|e i sazva stare{ine narodne; i kaza im sve ove re~i koje mu Gospod zapovedi.

19:8 A sav narod odgovori slo`no i re~e: [ta je god kazao Gospod ~ini}emo. I Mojsije javi Gospodu re~i narodne.

19:9 A Gospod re~e Mojsiju: Evo, ja }u do}i k tebi u gustom oblaku, da narod ~uje kad ti stanem govoriti i da ti veruje do veka. Jer Mojsije be{e javio Gospodu re~i narodne.

19:10 I re~e Gospod Mojsiju: Idi k narodu, i osve{taj ih danas i sutra, i neka operu haljine svoje;

19:11 I neka budu gotovi za tre}i dan, jer }e u tre}i dan si}i Gospod na goru sinajsku pred svim narodom.

19:12 A postavi}e{ narodu me|u unaokolo, i re}i }e{: ^uvajte se da ne stupite na goru i da se ne dotaknete kraja njenog; {ta se god dotakne gore, poginu}e;

19:13 Toga da se niko ne dotakne rukom, nego kamenjem da se zaspe ili da se ustrelji, bilo `ivin~e ili ~ovek, da ne ostane u `ivotu. Kad rog zatrubi ote`u}i onda neka po|u na goru.

19:14 I Mojsije si|e s gore k narodu; i osve{ta narod, i opra{e haljine svoje.

19:15 I re~e narodu: Budite gotovi za tre}i dan, i ne le`ite sa `enama.

19:16 A tre}i dan kad bi ujutru, gromovi zagrame{e i munje zaseva{e, i posta gust oblak na gori, i zatrubi truba veoma jako, da zadrhta sav narod koji be{e u logoru.

19:17 Tada Mojsije izvede narod iz logora pred Boga, i stado{e ispod gore.

19:18 A gora se sinajska sva dimi{e, jer si|e na nju Gospod u ognju; i dim se iz nje podiza{e kao dim iz pe}i, i sva se gora tresla veoma.

19:19 I truba sve ja~e trublja{e, i Mojsije govora{e a Bog mu odgovara{e glasom.

19:20 I Gospod si{av{i na goru sinajsku, na vrh gore, pozva Mojsija na vrh gore; i iza|e Mojsije.

19:21 A Gospod re~e Mojsiju: Si|i, opomeni narod da ne prestupe me|e da vide Gospoda, da ne bi izginuli od mene.

19:22 I sami sve{tenici, koji pristupaju ka Gospodu, neka se osve{taju, da ih ne bi pobio Gospod.

19:23 A Mojsije re~e Gospodu: Ne}e mo}i narod iza}i na goru sinajsku, jer si nas Ti opomenuo rekav{i: Na~ini me|u gori i osve{taj je.

19:24 A Gospod mu re~e: Idi, si|i, pa onda do|i ti i Aron s tobom; a sve{tenici i narod neka ne prestupe me|e da se popnu ka Gospodu, da ih ne bi pobio.

19:25 I si|e Mojsije k narodu, i kaza im.

GLAVA 20

Tada re~e Bog sve ove re~i govore}i:

20:2 Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje misirske, iz doma ropskog.

20:3 Nemoj imati drugih bogova uza me.

20:4 Ne gradi sebi lik rezani niti kakvu sliku od onog {to je gore na nebu, ili dole na zemlji, ili u vodi, ispod zemlje.

20:5 Nemoj im se klanjati niti im slu`iti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grehe ota~ke na sinovima do tre}eg i do ~etvrtog koljena, onih koji mrze na mene;

20:6 A ~inim milost na hiljadama onih koji me ljube i ~uvaju zapovesti moje.

20:7 Ne uzimaj uzalud ime Gospoda Boga svog; jer ne}e pred Gospodom biti prav ko uzme ime Njegovo uzalud.

20:8 Se}aj se dana od odmora da ga svetkuje{.

20:9 [est dana radi, i svr{uj sve poslove svoje.

20:10 A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvom; tada nemoj raditi nijednog posla, ni ti, ni sin tvoj, ni k}i tvoja, ni sluga tvoj, ni slu{kinja tvoja, ni `ivin~e tvoje, ni stranac koji je me|u vratima tvojim.

20:11 Jer je za {est dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i {ta je god u njima; a u sedmi dan po~inu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.

20:12 Po{tuj oca svog i mater svoju, da ti se produ`e dani na zemlji, koju ti da Gospod Bog tvoj.

20:13 Ne ubij.

20:14 Ne ~ini preljube.

20:15 Ne kradi.

20:16 Ne svedo~i la`no na bli`njeg svog.

20:17 Ne po`eli ku}e bli`njeg svog, ne po`eli `ene bli`njeg svog, ni sluge njegovog, ni slu{kinje njegove, ni vola njegovog, ni magarca njegovog, niti i{ta {to je bli`njeg tvog.

20:18 I sav narod vide grom i munju i trubu gde trubi i goru gde se dimi; i narod videv{i to uzma~e se i stade izdaleka,

20:19 I reko{e Mojsiju: Govori nam ti, i slu{a}emo; a neka nam ne govori Bog, da ne pomremo.

20:20 A Mojsije re~e narodu: Ne bojte se, jer Bog do|e da vas isku{a i da vam pred o~ima bude strah Njegov da ne biste gre{ili.

20:21 I narod staja{e izdaleka, a Mojsije pristupi k mraku u kome be{e Bog.

20:22 I Gospod re~e Mojsiju: Ovako ka`i sinovima Izrailjevim: videli ste gde vam s neba govori.

20:23 Ne gradite uza me bogova srebrnih, ni bogova zlatnih ne gradite sebi.

20:24 Oltar od zemlje na~ini mi, na kome }e{ mi prinositi `rtve svoje paljenice i `rtve svoje zahvalne, sitnu i krupnu stoku svoju. Na kome god mestu zapovedim da se spominje ime moje, do}i }u k tebi i blagoslovi}u te.

20:25 Ako li mi na~ini{ oltar od kamena, nemoj na~initi od tesanog kamena; jer ako povu~e{ po njemu gvo`|em, oskvrni}e{ ga.

20:26 Nemoj uz basamake i}i k oltaru mom, da se ne bi otkrila golotinja tvoja kod njega.

GLAVA 21

A ovo su zakoni koje }e{ im postaviti:

21:2 Ako kupi{ roba Jevrejina, {est godina neka ti slu`i, a sedme nek otide slobodan bez otkupa.

21:3 Ako bude do{ao inokosan, neka i otide inokosan; ako li bude imao `enu, neka ide i `ena s njim.

21:4 Ako ga gospodar njegov o`eni, i `ena mu rodi sinove ili k}eri, `ena s decom svojom neka bude gospodaru njegovom, a on neka otide sam.

21:5 Ako li rob re~e tvrdo: Ljubim gospodara svog, `enu svoju i decu svoju, ne}u da idem da budem slobodan,

21:6 Onda neka ga dovede gospodar njegov pred sudije i postavi na vratima ili kod dovratka, i onde neka mu gospodar probu{i uho {ilom, pa neka mu robuje doveka.

21:7 Ako ko proda k}er svoju da bude robinja, da ne odlazi kao robovi {to odlaze.

21:8 Ako ne bude po volji gospodaru svom, i on je ne uzme za `enu, neka je pusti na otkupe; ali da nema vlasti prodati je u tu| narod u~iniv{i joj neveru.

21:9 Ako li je zaru-i sinu svom, da joj u~ini po pravu koje imaju k}eri.

21:10 Ako li uzme drugu, da joj ne umali hrane ni odela ni zajednice.

21:11 Ako joj ovo troje ne u~ini, onda nek otide bez otkupa.

21:12 Ko udari ~oveka, te umre, da se pogubi.

21:13 Ako li ne bude hteo, nego mu ga Bog da-de u ruke, odredi}u ti mesto kuda mo`e pobe}i.

21:14 Ako bi ko namerno ustao na bli`njeg svog da ga ubije iz prevare, odvući ga i od oltara mog da se pogubi.

21:15 Ko udari oca svog ili mater svoju, da se pogubi.

21:16 Ko ukrade ~oveka i proda ili se na|e u njegovim rukama, da se pogubi.

21:17 Ko opsuje oca svog ili mater svoju, da se pogubi.

21:18 Kad se svade ljudi, pa jedan udari drugog kamenom ili pesnicom, ali onaj ne umre nego padne u postelju,

21:19 Ako se pridigne i iza|e o {tapu, da ne bude kriv onaj koji je udario, samo dangubu da mu naknadi i svu vidarinu da plati.

21:20 Ko udari roba svog ili robinju {tapom tako da mu umre pod rukom, da je kriv;

21:21 Ali ako pre`ivi dan ili dva, da nije kriv, jer je njegov novac.

21:22 Kad se svade ljudi, pa koji od njih udari trudnu `enu tako da iza|e iz nje dete, ali se ne dogodi smrt, da plati globu koliko mu`enin re~e, a da plati preko sudija;

21:23 Ako li se dogodi smrt, tada }e{ uzeti `ivot za `ivot,

21:24 Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu,

21:25 U`eg za u`eg, ranu za ranu, modricu za modricu.

21:26 Ako ko udari po oku roba svog ili robinju svoju, te mu pokvari oko, da ga otpusti slobodnog za oko njegovo.

21:27 I ako izbije zub robu svom ili robinji svojoj, da ga pusti slobodnog za zub njegov.

21:28 Ako vo ubode ~oveka ili `enu, te umre, da se vo zaspe kamenjem i da se ne jede meso od nje-ga, a gospodar od vola da nije kriv.

21:29 Ali ako je vo pre bio boda~ i gospodar njegov znao za to pa ga nije ~uvao, te ubije ~oveka ili `enu, vo da se zaspe kamenjem, i gospodar nje-gov da se pogubi.

21:30 Ako mu se odredi da se otkupi, neka da otkup za `ivot svoj, koliko mu se odredi.

21:31 Ako ubode sina ili k}er, da mu bude po istom zakonu.

21:32 Ako li roba ubode vo ili robinju, da da go-spodaru njihovom trideset sikala srebra i vo da se zaspe kamenjem.

21:33 Ako ko otkrije jamu ili iskopa jamu a ne pokrije, pa upadne vo ili magarac,

21:34 Da naknadi gospodar od jame i plati nov-cem gospodaru njihovom, a {to je uginulo da je njegovo.

21:35 Ako vo jednog ubode vola drugom, te po-gine, onda da prodadu vola `ivog i novce da pode-le, tako i ubijenog vola da podele.

21:36 Ako li se znalo da je vo pre bio boda~ pa ga nije ~uvao gospodar njegov, da da vola za vola, a ubijeni neka bude njemu.

GLAVA 22

Ko ukrade vola ili ovcu ili kozu, i zakolje ili proda, da vrati pet volova za jednog vola, a ~etiri ovce ili koze za jednu ovcu ili kozu.

22:2 Ako se lupe` uhvati gde potkopava, te bude ranjen tako da umre, da ne bude kriv za krv onaj koji ga bude ubio;

22:3 Ali ako se bude sunce rodilo, da je kriv za krv. A lupe` sve da naknadi; ako li ne bi imao, on-da da se on proda za svoju kra|u.

22:4 Ako se na|e {ta je pokrao u njegovoj ruci `ivo, bio vo ili magarac ili ovca ili koza, da vrati dvostruko.

22:5 Ko potre njivu ili vinograd pustiv{i stoku svoju da pase po tu|oj njivi, da naknadi najboljim sa svoje njive i najboljim iz svog vinograda.

22:6 Ako iza|e vatra i nai|e na trnje, pa izgori stog ili `ito koje jo{ stoji ili njiva, da naknadi onaj koji je zapalio.

22:7 Ako ko da bli`njemu svom novce ili posu-|e na ostavu, pa se ukrade iz ku}e njegove, ako se na|e lupe`, da plati dvojinom;

22:8 Ako li se ne na|e lupe`, onda gospodar od one ku}e da stane pred sudije da se zakune da nije posegao rukom svojom na stvar bli`njeg svog.

22:9 Za svaku stvar za koju bi bila raspra, ili za vola ili za magarca ili za ovcu ili za kozu, ili za ha-ljinu, za svaku stvar izgublenu, kad ko ka`e da je njegova, pred sudije da do|e raspra obojice, pa ko-ga osude sudije, onaj da vrati bli`njemu svom dvo-jinom.

22:10 Ako ko da bli`njemu svom da ~uva maga-rca ili vola ili ovcu ili kozu ili kako god `ivin-e, pa u-gine ili ohrone, ili ga ko otera a da niko ne vidi,

22:11 Zakletva Gospodnja neka bude izme|u njih, da nije posegao rukom svojom na stvar bli`-njeg svog, i gospodar od stvari neka pristane, a onaj da ne plati.

22:12 Ako li mu bude ukradeno, neka plati go-spodaru njegovom.

22:13 Ako li ga bude rastrgla zverka da donese od njega svedod`bu, i da ne plati {ta je rastrgnuto.

22:14 Ako ko uzme od bli`njeg svog `ivin-e na poslugu, pa ohrone ili u-gine, a gospodar mu ne bu-de kod njega, da plati.

22:15 Ako li gospodar bude kod njega, da ne plati. Ako li bude najmljeno, da plati samo najam.

22:16 Ko bi prevario devojku, koja nije zaru-e-na, te bi spavao s njom, da joj da miraz i uzme je za `enu.

22:17 A ako mu je otac njen ne bi hteo dati, da da novaca koliko ide u miraz devojci.

22:18 Ve{tici ne daj da `ivi.

22:19 Ko bi oble`ao `ivin-e, da se pogubi.

22:20 Ko `rtvu prinosi bogovima drugim osim jedinog Gospoda, da se istrebi kao prokletnik.

22:21 Do{ljaku nemoj ~initi krivo niti ga ucveli-ti, jer ste bili do{ljaci u zemlji misirskoj.

22:22 Nemojte ucveliti udovice i sirote.

22:23 Ako li koju ucveli{ u ~em god, i povi~e k meni, ~u}u viku njenu,

22:24 I zapali}e se gnev moj, i pobi}u vas ma~em, pa }e va{e `ene biti udovice i va{a deca sirote.

22:25 Kad da{ u zajam novaca narodu mom, siromahu koji je kod tebe, nemoj mu biti kao kamatnik, ne udarajte na nj kamate.

22:26 Ako uzme{ u zalogu haljinu bli`njemu svom, vrati mu je pre nego sunce za|e;

22:27 Jer mu je to sve odelo ~im zaklanja telo svoje; u ~em }e spavati? Pa kad povi~e k meni, ja }u ga ~uti, jer sam milostiv.

22:28 Nemoj psovati sudija, i stare{ini naroda svog ne govori ru`no.

22:29 Od letine svoje i od `itkih stvari svojih nemoj se zatezati da prinese{ prvine; prvenca izme|u sinova svojih meni da da{.

22:30 Tako ~ini s volom svojim i s ovcom i s kozom; sedam dana neka bude s majkom svojom, a osmog dana da ga da{ meni.

22:31 Bi}ete mi sveti ljudi; mesa u polju rastrgnuta ne jedite, bacite ga psima.

GLAVA 23

Ne iznosi la`nih glasova; ne pristaj s bezbo`nikom da svedo~i{ krivo.

23:2 Ne idi za mno`inom na zlo, i ne govori na sudu povode}i se za ve}im brojem da se izvrne pravda.

23:3 Siromahu u parnici njegovoj ne gledaj {to je siromah.

23:4 Ako nai|e{ na vola neprijatelja svog ili na magarca njegovog, gde je zalutao, odvedi ga k njemu.

23:5 Ako vidi{ gde je nenavidniku tvom pao magarac pod teretom svojim, nemoj da ga ostavi{, nego mu pomoz.

23:6 Nemoj izvrnuti pravde siromahu svom u parnici njegovoj.

23:7 Re~i la`ne kloni se, i bezazlenog i pravog nemoj ubiti, jer ne}u opravdati bezbo`nika.

23:8 Ne uzimaj poklona, jer poklon zaslepljuje okate i izvr}e re~i pravima.

23:9 Do{l}jake ne cveli, jer vi znate kakva je du{a do{l}jaku, jer ste bili do{l}jaci u zemlji misirskoj.

23:10 [est godina zasejavaj zemlju svoju i sabiraj rod njen;

23:11 A sedme godine ostavi je neka po~ine, da jedu siromasi naroda tvog, a {ta iza njih ostane neka jedu zveri poljske; tako radi i s vinogradom svojim i s maslinikom svojim.

23:12 [est dana radi poslove svoje, a u sedmi dan po~ini, da se odmori vo tvoj i magarac tvoj, i da odahne sin robinje tvoje i do{l}jak.

23:13 Dr`ite se svega {to sam vam kazao. Ne pominjite imena bogova tu|ih, i da se ne ~uje iz usta va{ih.

23:14 Tri puta preko godine svetkuj mi:

23:15 Praznik presnih hlebova dr`i; sedam dana jedi hlebove presne, kao {to sam ti zapovedio, na vreme, meseca Aviva, jer si tada iza{ao iz Misira; i niko da ne iza|e preda me prazan;

23:16 I praznik `etve prvina od truda tvog {to poseje{ u polju svom; i praznik berbe na svr{etku svake godine, kad sabere{ trud svoj s njive.

23:17 Tri puta preko godine sve mu{kinje tvoje da izlazi pred Gospoda Boga.

23:18 Krvi od `rtve moje ne prinosi uz hlebove kisele, i pretilina praznika mog da ne preno}i do jutra.

23:19 Prvine od prvog roda zemlje svoje donesi u ku}u Gospoda Boga svog; nemoj kuvati jagnjeta u mleku majke njegove.

23:20 Evo, ja {aljem an|ela svog pred tobom da te ~uva na putu, i da te odvede na mesto koje sam ti pripremio.

23:21 ^uvaj ga se, i slu{aj ga, nemoj da ga rasrdi{, jer vam ne}e oprostiti greha, jer je moje ime u njemu.

23:22 Nego ako ga dobro uzaslu{a{ i ustvori{ sve {to ka`em, ja }u biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.

23:23 Jer }e an|eo moj i}i pred tobom i odve{e te u zemlju amorejsku i hetejsku i ferezejsku i hananejsku i jevejsku i jevusejsku, i ja }u ih istrebiti.

23:24 Nemoj se klanjati bogovima njihovim niti im slu`iti, ni ~initi {ta oni ~ine, nego ih sasvim obori i likove njihove sasvim izlomi.

23:25 I slu`ite Gospodu Bogu svom, i On }e blagosloviti hleb tvoj i vodu tvoju; i ukloni}u bolest izme|u vas.

23:26 Ne}e biti pometkinje ni nerotkinje u zemlji tvojoj; i broj dana tvojih napuni}u.

23:27 Pusti}u strah svoj pred tobom, i upla{i}u svaki narod na koji do|e, i obrati}u k tebi ple}i svih neprijatelja tvojih.

23:28 Posla}u i str{l}jene pred tobom, da teraju Jeveje, Hananeje i Heteje ispred tebe.

23:29 Ne}u ih oterati ispred tebe za jednu godinu, da ne opusti zemlja i da se zverje poljsko ne namno`i na tebe.

23:30 Pomalo }u ih odgoniti ispred tebe dokle se ne namno`i i zauzme{ zemlju.

23:31 I postavi}u me|e tvoje od mora crvenog do mora filistejskog i od pustinje do reke; jer }u vama u ruke dati one koji `ive u onoj zemlji da ih otera{ ispred sebe.

23:32 Nemoj hvatati vere s njima ni s bogovima njihovim.

23:33 Neka ne sede u zemlji tvojoj, da te ne navrate da se ogre{i} o mene, jer bi slu`io bogovima njihovim, i to bi ti bila zamka.

GLAVA 24

I re~e Mojsiju: Iza|i gore ka Gospodu ti i Aron i Nadav i Avijud i sedamdeset stare{ina Izrailjevih, i poklonite se izdaleka.

24:2 I Mojsije sam neka pristupi ka Gospodu, a oni neka ne pristupe; i narod neka ne ide na gore s njim.

24:3 I do|e Mojsije, i kaza narodu sve re~i Gospodnje i sve zakone. I odgovori narod jednim glasom i reko{e: ^ini}emo sve {to je rekao Gospod.

24:4 I napisa Mojsije sve re~i Gospodnje, i ustav{i rano na~ini oltar pod gorom i dvanaest stupova za dvanaest plemena Izrailjevih.

24:5 I posla mladi}e izme|u sinova Izrailjevih, koji prineso{e `rtve paljenice i prineso{e teoce na `rtve zahvalne Gospodu.

24:6 I uzev{i Mojsije polovinu krvi, metnu u zdele, a polovinu krvi izli na oltar.

24:7 I uze knjigu zavetnu i pro~ita narodu. A oni reko{e: [ta je god rekao Gospod ~ini}emo i slu{a}emo.

24:8 A Mojsije uze krv, i pokropi njom narod, i re~e: Evo krv zaveta, koji u~ini Gospod s vama za sve re~i ove.

24:9 Potom otide gore Mojsije i Aron, Nadav i Avijud, i sedamdeset stare{ina Izrailjevih.

24:10 I vide{e Boga Izrailjevog, i pod nogama Njegovim kao delo od kamena safira i kao nebo kad je vedro.

24:11 I ne pru`i ruke svoje na izabrane izme|u sinova Izrailjevih, nego vide{e Boga, pa jedo{e i pi{e.

24:12 I re~e Gospod Mojsiju: Popni se k meni na goru, i ostani ovde, i da}u ti plo~e od kamena, zakon i zapovesti, koje sam napisao da ih u~i{.

24:13 Tada usta Mojsije s Isusom, koji ga slu`a{e, i iza|e Mojsije na goru Bo`iju.

24:14 A stare{inama re~e: Sedite tu dok se vratimo k vama; a eto Aron i Or s vama; ko bi imao {ta, neka ide k njima.

24:15 I otide Mojsije na goru, a oblak pokri goru.

24:16 I be{e slava Gospodnja na gori sinajskoj, i oblak je pokriva{e {est dana; a u sedmi dan viknu Mojsija ispred oblaka.

24:17 I slava Gospodnja be{e po vi|enju kao oganj koji sa`i`e na vrh gore pred sinovima Izrailjevim.

24:18 I Mojsije u|e usred oblaka, i pope se na goru; i osta Mojsije na gori ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i.

GLAVA 25

I Gospod reče Mojsiju govoreći:

25:2 Reci sinovima Izrailjevim da mi skupe prilog: od svakog koji drage volje da, uzmite prilog meni.

25:3 A ovo je prilog {to }ete uzimati od njih, zlato i srebro i bronzu,

25:4 I porfiru i skerlet i crvac i tanko platno i kostret,

25:5 I ko`e ovnujske crvene obojene, i ko`e javavi-ije, i drvo sitim,

25:6 Ulje za videlo, mirise za ulje pomazanja i za mirisavi kad,

25:7 Kamenje onihovo i kamenje za ukivanje na ople}ak i naprsnik.

25:8 I neka mi na-ine svetinju, da me|u njima nastavam;

25:9 Kao {to }u ti pokazati sliku od {atora i sliku od svih stvari njegovih, tako da na-inite.

25:10 Neka na-ine kov-eg od drveta sitima, u du`inu od dva lakta i po, a u {irinu od podrug lakta, i u visinu od podrug lakta.

25:11 I pokuj ga ~istim zlatom, iznutra i spolja pokuj ga; i ozgo mu na-ini zlatan venac unaokolo.

25:12 I salij mu ~etiri bio-uga od zlata, i metni mu ih na ~etiri ugla, da mu s jedne strane budu dva bio-uga i s druge strane dva bio-uga.

25:13 I na-ini poluge od drveta sitima, i okuj ih u zlato.

25:14 I provuci poluge kroz bio-uge s obe strane kov-egu, da se o njima nosi kov-eg;

25:15 U bio-uzima na kov-egu neka stoje poluge, da se ne vade iz njih.

25:16 Pa u kov-eg metni svedo~anstvo, koje }u ti dati.

25:17 I na-ini zaklopac od ~istog zlata, u du`inu od dva lakta i po, a u {irinu od podrug lakta.

25:18 I na-ini dva heruvima zlatna, jednostavne ih na-ini, na dva kraja zaklopcu.

25:19 I na-ini heruvima jednog na jednom kraju a drugog heruvima na drugom kraju; na zaklopcu na-inite dva heruvima na oba kraja.

25:20 I neka heruvimi ra{ire krila u vis da zaklanjaju krilima zaklopac, i neka budu licem okrenuti jedan drugom, prema zaklopcu neka su okrenuta lica heruvimima.

25:21 I metnu}e{ zaklopac ozgo na kov-eg, a u kov-eg }e{ metnuti svedo~anstvo koje }u ti dati.

25:22 I tu }u se sastajati s tobom i govori}u ti ozgo sa zaklopca izme|u dva heruvima, koji }e biti na kov-egu od svedo~anstva, sve {to }u ti zapovedati za sinove Izrailjeve.

25:23 Na-ini i sto od drveta sitima, u du`inu od dva lakta, a u {irinu od jednog lakta, a u visinu od podrug lakta.

25:24 I pokuj ga ~istim zlatom, i na-ini mu venac zlatan unaokolo.

25:25 I na-ini mu oplatu unaokolo s podlanice, i na-ini zlatan venac oko oplate.

25:26 I na-ini mu ~etiri bio-uga od zlata, i metni mu te bio-uge na ~etiri ugla koji }e mu biti kod ~etiri noge.

25:27 Pod oplatom neka budu bio-uzi, da u njima stoje poluge da se nosi sto.

25:28 A poluge na-ini od drveta sitima, i okuj ih zlatom da se o njima nosi sto.

25:29 I na-ini mu zdele i ~a{e i vedra i kotli}e, kojima }e se prelivati, a na-ini}e{ ih od ~istog zlata.

25:30 I meta}e{ na sto hlebove, da su postavljene svagda preda mnom.

25:31 I na-ini sve}njak od ~istog zlata, jednostavan neka bude sve}njak; stup i grane i ~a{ice, jabuke, i cvetovi neka budu u njega.

25:32 A {est grana neka mu izlazi sa strana, tri grane s jedne strane sve}njaka a tri grane s druge strane sve}njaka.

25:33 Tri ~a{ice kao badem neka budu na jednoj grani i jabuka i cvet, i tri ~a{ice kao badem i jabuka i cvet na drugoj grani; tako neka bude na {est grana {to izlaze iz sve}njaka.

25:34 I na samom sve}njaku neka budu ~etiri ~a{ice kao badem i jabuke i cvetovi.

25:35 Jedna jabuka pod dve grane {to izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dve grane {to izla-

ze iz njega, i jedna jabuka pod druge dve grane {to izlaze iz njega; tako }e biti pod {est grana {to }e izlaziti iz sve}njaka;

25:36 Jabuke i grane njihove iz njega neka izlaze; sve jednostavno od ~istog zlata.

25:37 I na~ini}e{ mu sedam `i`aka, i pali}e{ ih da svetle sa svake strane;

25:38 I useka~i i spremice za gar neka budu od ~istog zlata.

25:39 Od talanta ~istog zlata neka bude na~injen sa svim tim spravama.

25:40 I gledaj, te na~ini sve ovo po slici koja ti je pokazana na gori.

GLAVA 26

A {ator }e{ na~initi od deset zavesa od tankog platna uzvedenog i od porfire i od skerleta i od crvca; i po njima da budu vezeni heruvimi.

26:2 Jedan zaves neka bude dvadeset i osam lakata dug i ~etiri lakta {irok; svi zavesi da budu jedne mere.

26:3 Pet zavesa neka se sastavljaju jedan s drugim, i pet drugih zavesa neka se sastavljaju jedan s drugim.

26:4 I na~ini petlje od porfire po kraju jednog zavesa, gde }e se krajevi sastavljati, i tako na~ini po kraju drugog zavesa, gde }e se krajevi sastavljati.

26:5 Pedeset petalja na~ini na jednom zavesu, a pedeset petalja na~ini na kraju drugog zavesa, gde }e se sastavljati s drugim, a petlje da budu jedna prema drugoj.

26:6 I na~ini pedeset kuka od zlata, da zapne{ zavesu jedan za drugi kukama, i tako }e biti {ator jedan.

26:7 I na~ini zavesu od kostreti za naslon nad {atorom; jedanaest takvih zavesa na~ini.

26:8 Zaves jedan neka bude trideset lakata dug, a {irok ~etiri lakta; tih jedanaest zavesa da su jedne mere.

26:9 I sastavi pet zavesa zajedno, a {est ostalih zajedno, na dvoje }e{ previti {esti zaves s prednje strane naslonu.

26:10 I na~ini pedeset petalja na stra`njem kraju prvog zavesa, gde }e se sastavljati, a pedeset petalja na kraju drugog zavesa, gde }e se sastavljati.

26:11 I na~ini kuka bronzanih pedeset, i zapni kuke na petlje, i sastavi naslon, da bude jedno.

26:12 A {to je vi{e u zavesa na naslonu, polovina zavesa {to preti~e, neka visi na stra`njoj strani {atoru.

26:13 I lakat s jedne strane a lakat s druge strane {to ima vi{e u du`inu u zavesa na naslonu, neka visi {atoru sa strane i tamo i amo, da ga zaklanja.

26:14 I na~ini pokriva~ naslonu od ko`a ovnujskih crvenih obojenih, i svrh njega pokriva~ od ko`a jazavi~ijih.

26:15 I na~ini za {ator daske od drveta sitima, koje }e stajati pravo.

26:16 Deset lakata neka bude svaka daska duga a podrug lakta {iroka.

26:17 Dva ~epa neka budu na dasci, jedan prema drugom najednako; tako na~ini na svakoj dasci za {ator.

26:18 Tako na~ini daske za {ator, dvadeset dasaka na ju`noj strani.

26:19 A pod dvadeset dasaka na~ini ~etrdeset stopica od srebra: dve stopice pod jednu dasku za dva ~epa njena, i dve stopice pod drugu dasku za dva ~epa njena.

26:20 A na drugoj strani {atora prema severu dvadeset dasaka.

26:21 Sa ~etrdeset stopica srebrnih, dve stopice pod jednu dasku i dve stopice pod drugu dasku.

26:22 A na zapadnoj strani {atora na~ini {est dasaka,

26:23 I dve daske na dva ugla od {atora.

26:24 I one neka se sastavljaju ozdo i neka se sastavljaju ozgo bio~ugom; tako neka bude u obe koje }e biti na oba ugla.

26:25 Tako }e biti osam dasaka sa stopicama srebrnim, sa {esnaest stopica, dve stopice pod jednu dasku, a dve stopice pod drugu dasku.

26:26 I na~ini prevornice od drveta sitima, pet za daske na jednoj strani {atora,

26:27 I pet prevornica za daske na drugoj strani {atora, i pet prevornica za daske na zapadnoj strani {atora do oba ugla.

26:28 A srednja prevornica da ide preko srede dasaka od jednog kraja do drugog.

26:29 A daske okuj zlatom, i bio~uge im na~ini od zlata, da se kroz njih provuku prevornice, a i prevornice okuj zlatom.

26:30 Tako }e{ podignuti {ator po slici koja ti je pokazana na gori.

26:31 I na~ini zaves od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, i po njemu neka budu vezeni heruvimi.

26:32 I obesi ga o ~etiri stupa od drveta sitima, okovana zlatom, sa kukama zlatnim, na ~etiri stopice srebrne.

26:33 I obesi zaves o kuke, i unesi za zaves kov~eg od svedo~anstva, da vam zaves rastavlja svetinju od svetinje nad svetinjama.

26:34 I metni zaklopac na kov~eg od svedo~anstva u svetinji nad svetinjama.

26:35 I namesti sto pred zaves a sve}njak prema stolu na ju`noj strani {atora, da sto stoji na severnoj strani.

26:36 I na vrata naslonu na~ini}e{ zaves od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, vezen;

26:37 I za taj zaves na~ini}e{ pet stupova od drveta sitima, koje }e{ okovati zlatom, sa kukama zlatnim, i sali}e{ za njih pet stopica od bronze.

GLAVA 27

I na~ini oltar od drveta sitima, pet lakata u du`inu i pet lakata u {irinu, ~etvorouglast da bude oltar, tri lakta visok.

27:2 I na ~etiri ugla na~ini mu rogove, iz njega da izlaze rogovi, i okova}e{ ga u bronzu.

27:3 I na~ini}e{ mu lonce za pepeo i lopatice i kotli}e i vilju{ke i ma{ice; sve mu posu|e na~ini od bronze.

27:4 I na~ini mu re{etku od bronze kao mre`u, i na~ini u re{etke ~etiri bio~uga od bronze na ~etiri ugla njena.

27:5 I metni je ispod oltara unaokolo, da bude re{etka do sredine oltara.

27:6 Na~ini i poluge oltaru, poluge od drveta sitima, i okuj ih u bronzu.

27:7 I poluge da se provuku kroz bio~uge, da budu poluge s dve strane oltaru, kad se nosi.

27:8 Na~ini}e{ ga od dasaka da bude iznutra {u-palj; kao {to ti je pokazano na gori tako neka na~ine.

27:9 I na~ini}e{ trem {atoru na ju`noj strani; zavesi tremu da budu od tankog platna uzvedenog, sto lakata u du`inu na jednoj strani.

27:10 I dvadeset stupova i pod njih dvadeset stopica od bronze, a kuke na stupovima i pasovi njihovi od srebra.

27:11 Tako i sa zapadne strane da budu zavesi sto lakata dugi, i dvadeset stupova i dvadeset stopica od bronze, na stupovima kuke i njihovi pasovi od srebra.

27:12 A {irina }e tremu imati sa zapadne strane zaves od pedeset lakata, deset stupova za njih i deset stopica pod njih.

27:13 A na prednjoj strani prema istoku bi}e trem {irok pedeset lakata.

27:14 Od petnaest lakata neka budu zavesi na jednoj strani, i za njih tri stupa i tri stopice pod njih;

27:15 Na drugoj strani zavesi od petnaest lakata, i tri stupa za njih i tri stopice pod njih.

27:16 A nad vratima od trema zaves od dvadeset lakata od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, vezen, i ~etiri stupa za nj, i pod njih ~etiri stopice.

27:17 Svi stupovi u tremu unaokolo da budu opasani srebrom, i kuke da su im srebrne a stopice od bronze.

27:18 U du`inu }e trem imati sto lakata, u {irinu pedeset svuda, a u visinu pet lakata, da bude od tankog platna uzvedenog, a stopice od bronze.

27:19 Sve posu | e u {atoru za svaku slu`bu, i sve kolje u njemu i sve kolje u tremu da bude od bronze.

27:20 I ti zapovedi sinovima Izrailjevim da ti donesu ulja maslinovog ~istog ce | enog za videlo, da bi `i{ci goreli svagda.

27:21 U {atoru od sastanka pred zavesom, koji }e zaklanjati svedo~anstvo, neka ih Aron i sinovi njegovi spremaju da gore od ve~era do jutra pred Gospodom. To neka je uredba ve~na kolenima njihovim me | u sinovima Izrailjevim.

GLAVA 28

A ti uzmi k sebi Arona, brata svog sa sinovima njegovim izme | u sinova Izrailjevih da mi budu sve{tenici, Aron i Nadav i Avijud i Eleazar i Itamar, sinovi Aronovi.

28:2 I na~ini svete haljine Aronu, bratu svom, za ~ast i diku.

28:3 I ka`i svim ljudima ve{tim, koje sam napunio duha mudrosti, neka na~ine haljine Aronu, da se posveti da mi bude sve{tenik.

28:4 A ovo su haljine {to }e na~initi: naprsnik i ople}ak i pla{t, ko{ulja vezena, kapa i pojas. Te haljine svete neka naprave Aronu, bratu tvom i sinovima njegovim, da mi budu sve{tenici,

28:5 I neka uzmu zlata i porfire i skerleta i crvca i tankog platna;

28:6 I neka na~ine ople}ak od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, vezen.

28:7 Dve poramenice neka budu na njemu, koje }e se sastavljati na dva kraja, da se dr`i zajedno.

28:8 A pojas na njemu neka bude naprave iste kao i on, od zlata, od porfire, od skerleta, od crvca i od tankog platna uzvedenog.

28:9 I uzmi dva kamena oniha, i na njima izre`i imena sinova Izrailjevih,

28:10 [est imena njihovih na jednom kamenu, a {est imena ostalih na drugom kamenu po redu kako se koji rodio.

28:11 Ve{tinom kamenarskom, kojom se re`u pe~ati, izreza}e{ na ta dva kamena imena sinova Izrailjevih, i opto~i ih zlatom unaokolo.

28:12 I metni ta dva kamena na poramenice ople}ku, da budu kameni za spomen sinovima Izrailjevim, i Aron da nosi imena njihova pred Gospodom na oba ramena svoja za spomen.

28:13 I na~ini kop~e od zlata.

28:14 I dva lanca od ~istog zlata na~ini jednaka pletena, i obesi lance pletene o kop~e.

28:15 I naprsnik sudski na~ini naprave vezene onakve kao ople}ak, od zlata, od porfire, od skerleta, od crvca i od tankog platna uzvedenog na~ini ga.

28:16 Neka bude ~etvorouglast i dvostruk, u du`inu s pedi i u {irinu s pedi.

28:17 I udari po njemu drago kamenje, u ~etiri reda neka bude kamenje. U prvom redu: sardoniks, topaz i smaragd;

28:18 A u drugom redu: karbunkul, safir i dijamant;

28:19 A u tre}em redu; ligur i ahat i ametist;

28:20 A u ~etvrtom redu: hrisolit, onih i jaspis; neka budu ukovani u zlato u svom redu.

28:21 I tih kamena s imenima sinova Izrailjevih bi}e dvanaest po imenima njihovim, da budu rezani kao pe~at, svaki sa svojim imenom, za dvanaest plemena.

28:22 I na naprsnik metni lance jednake, pletene, od ~istog zlata.

28:23 I dve grivne zlatne na~ini na naprsnik, i metni dve grivne na dva kraja naprsniku.

28:24 Pa provuci dva lanca zlatna kroz dve grivne na krajevima naprsniku.

28:25 A druga dva kraja od dva lanca zapni za dve kop~e, i metni na poramenice od ople}ka spred.

28:26 I na~ini druge dve grivne zlatne, i metni ih na druga dva kraja naprsniku iznutra na strani koja je od ople}ka.

28:27 I na~ini jo{ dve zlatne grivne, i metni ih na poramenice od ople}ka ozdo prema sastavcima njegovim, vi{e pojasa na ople}ku.

28:28 Tako neka ve`u naprsnik grivne njegove za grivne na ople}ku vrpcom od porfire, da stoji nad pojasom od ople}ka, i da se ne odvaja naprsnik od ople}ka.

28:29 I neka nosi Aron imena sinova Izrailjevih na naprsniku sudskom na srcu svom kad ulazi u svetinju za spomen pred Gospodom vazda.

28:30 I metni na naprsnik sudski Urim i Tumim, da bude na srcu Aronu kad ulazi pred Gospoda, i Aron }e nositi sud sinova Izrailjevih na srcu svom pred Gospodom vazda.

28:31 I na~ini pla{t pod ople}ak sav od porfire.

28:32 I ozgo neka bude prorez u sredi, i neka bude opto~en prorez svuda unaokolo trakom tkan, kao prorez u oklopa, da se ne razdre.

28:33 A po skutu mu na~ini {ipke od porfire i od skerleta i od crvca svuda unaokolo, i me|u njima zlatna zvonca svuda unaokolo:

28:34 Zvonce zlatno pa {ipak, zvonce zlatno pa {ipak po skutu od pla{ta svuda unaokolo.

28:35 I to }e biti na Aronu kad slu`i, da se ~uje glas kad ulazi u svetinju pred Gospoda i kad izlazi, da ne pogine.

28:36 I na~ini plo~u od ~istog zlata, i na njoj izre`i kao na pe~atu: Svetinja Gospodu.

28:37 I ve`i je vrpcom od porfire za kapu, spred na kapi da stoji.

28:38 I bi}e na ~elu Aronovom, da nosi Aron grehe svetih prinosa koje prinesu sinovi Izrailjevi u svim darovima svojih svetih prinosa; bi}e na ~elu njegovom vazda, da bi bili mili Gospodu.

28:39 I na~ini ko{ulju od tankog platna izmeta-nog, i na~ini kapu od tankog platna, a pojas na~ini vezen.

28:40 I sinovima Aronovim na~ini ko{ulje, i na~ini im pojase, i kapice im na~ini za ~ast i diku.

28:41 Pa to obuci Aronu bratu svom i sinovima njegovim, i poma`i ih i napuni im ruke i posveti ih da mi budu sve{tenici.

28:42 I na~ini im ga}e lanene, da se pokrije golo telo; od bedara do dna stegna da budu.

28:43 I to neka je na Aronu i na sinovima njegovim kad ulaze u {ator od sastanka ili kad pristupaju

k oltaru da slu`e u svetinji, da ne bi nose}i grehe poginuli. Ovo }e biti uredba ve~na njemu i semenu njegovom nakon njega.

GLAVA 29

U~ini}e{ im ovo kad ih stane{ osve{tavati da mi vr{e slu`bu sve{teni~ku: uzmi tele i dva ovna zdrava,

29:2 I hlebove presne i kola~e presne zame{ene s uljem, i poga~e presne namazane uljem, od bra{na p{eni~nog umesi ih.

29:3 I metni ih u jednu kotaricu, i prinesi ih u kotarici s teletom i s dva ovna.

29:4 I dovedi Arona i sinove njegove pred vrata {atora od sastanka, i umij ih vodom.

29:5 I uzev{i haljine obuci Aronu ko{ulju i pla{t ispod ople}ka i ople}ak i naprsnik, i opa{i ga pojasom od ople}ka.

29:6 I metni mu kapu na glavu i svetu plo~u na kapu.

29:7 I uzmi ulje za pomazanje, i izlij mu na glavu, i pomaza}e{ ga.

29:8 I sinove njegove dovedi i obuci im ko{ulje;

29:9 I opa{i ih pojasima, Arona i sinove njegove, i metni im kape na glave, da imaju sve{tenstvo uredbom ve~nom. Tako }e{ posvetiti ruke Aronu i sinovima njegovim.

29:10 I dovedi tele pred {ator od sastanka, a Aron i sinovi njegovi neka metnu ruke teletu na glavu.

29:11 I zakolji tele pred Gospodom na vratima {atora od sastanka.

29:12 I uzev{i krvi od teleta poma`i rogove oltaru prstom svojim, a ostalu krv svu prolj na podno`je oltaru.

29:13 I uzmi sve salo po crevima, i mre`icu na jetri, i oba bubrega i salo oko njih, i zapali na oltaru.

29:14 A meso od teleta i ko`u i balegu spali ognjem izvan logora; to je `rtva za greh.

29:15 Potom uzmi ovna jednog, i na glavu ovnu neka metnu ruke svoje Aron i sinovi njegovim.

29:16 I zakolji ovna i uzmi krvi od njega i pokropi oltar unaokolo.

29:17 A ovna izudi, i operi drob i noge, i metni ih na udove njegove i na glavu.

29:18 I svega ovna zapali na oltaru; to je `rtva paljenica Gospodu, miris ugodan, `rtva ognjena Gospodu.

29:19 Pa uzmi i drugog ovna, i neka mu metne Aron i sinovi njegovi ruke svoje na glavu.

29:20 I zakolji tog ovna, i uzmi krvi od njega i poma`i njom kraj od desnog uha Aronu i kraj od desnog uha sinovima njegovim, i palac u desne ruke njihove i palac u desne noge njihove, a ostalom krvlju pokropi oltar unaokolo.

29:21 I uzmi krvi koja bude na oltaru i ulja za pomazanje, i pokropi Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove, i bi}e svet on i haljine njegove i sinovi njegovi i haljine njihove.

29:22 Potom uzmi salo od ovna i rep i salo {to je po crevima i mre`icu na jetri i oba bubrega i salo oko njih, i desno ple}e; jer je ovan posvetni;

29:23 I jedan hleb i jedan kola~s uljem i jednu poga~u iz kotarice u kojoj budu presni hlebovi pred Gospodom.

29:24 I to sve metni u ruke Aronu i u ruke sinovima njegovim, i obr}i tamo i amo, da bude `rtva obrtana pred Gospodom.

29:25 Po tom uzmi im to iz ruku, i zapali na oltaru svrh `rtve paljenice, da bude miris ugodan pred Gospodom; to je `rtva ognjena Gospodu.

29:26 I uzmi grudi od ovna posvetnog, koji bude za Arona, i obrta}e{ ih tamo i amo, da bude `rtva obrtana pred Gospodom; i to }e biti tvoj deo.

29:27 Tako }e{ osvetiti grudi od `rtve obrtane i ple}e od `rtve podizane, {ta je obrtano i {ta je podizano od ovna posvetnog za Arona i za sinove njegove.

29:28 I to }e biti Aronu i sinovima njegovim uredbom ve~nom od sinova Izrailjevih, jer je `rtva podizana. Kad je `rtva podizana sinova Izrailjevih od njihovih `rtava zahvalnih, `rtva podizana bi}e Gospodu.

29:29 A svete haljine Aronove neka budu sinovima njegovim nakon njega da se pomazuju u njima i da im se u njima posve}uju ruke.

29:30 Sedam dana neka ih obla~i koji na njegovo mesto bude sve{tenik izme|u sinova njegovih, koji }e ulaziti u {ator od sastanka da slu`i u svetišnji.

29:31 A ovna posvetnog uzmi i skuvaj meso od njega na mestu svetom.

29:32 I Aron i sinovi njegovi neka na vratima {atora od sastanka jedu meso od tog ovna i hleb {to je u kotarici.

29:33 Neka ga jedu oni za koje je bilo o~i}enje da bi im se posvetile ruke da bi bili posve}eni; a drugi da ne jede, jer je stvar sveta.

29:34 Ako li bi ostalo {ta mesa posvetnog ili hleba do jutra, onda {to ostane sa`e`i ognjem, a da se ne jede, jer je stvar sveta.

29:35 I tako u~ini Aronu i sinovima njegovim po svemu {to ti zapovedih; sedam dana sveti}e{ im ruke.

29:36 I svaki }e{ dan prinositi na `rtvu tele za greh radi o~i}enja; i o~isti}e{ oltar ~ine{i o~i}enje na njemu, i pomaza}e{ ga da se osveti.

29:37 Sedam dana ~ini}e{ o~i}enje na oltaru i osveti}e{ ga, te }e oltar biti svetinja nad svetinjama; {ta se god dotakne oltara, bi}e sveto.

29:38 I ovo }e{ prinositi na oltaru: dva jagnjeta od godine svaki dan bez prekida.

29:39 Jedno jagnje prinosi jutrom a drugo prinosi ve~erom,

29:40 I jo{ desetinu efe p{eni~nog bra{na sme{ana s uljem ce|enim, kog da bude ~etvrt ina, i naliv vina, ~etvrt ina na jedno jagnje.

29:41 A drugo jagnje prinesi uve~e; kao sa `rtvom jutarnjom i s nalivom njenim tako i s ovom ~ini da bude miris ugodan, `rtva ognjena Gospodu.

29:42 To neka bude `rtva paljenica svagda od kolena do kolena va{eg na vratima {atora od sastanka pred Gospodom, gde }u se sastajati s vama da govorim s tobom.

29:43 I onde }u se sastajati sa sinovima Izrailjevim, da se osve}uje slavom mojom.

29:44 I osveti}u {ator od sastanka i oltar; i Aro-
na i sinove njegove osveti}u da su mi sve{tenici.

29:45 I nastava}u me|u sinovima Izrailjevim, i
bi}u im Bog.

29:46 I pozna}e da sam ja Gospod Bog njihov,
koji sam ih izveo iz zemlje misirske da nastavam
me|u njima, ja Gospod Bog njihov.

GLAVA 30

Jo{ na~ini oltar kadioni, od drveta sitima na~ini
ga.

30:2 Du`ina neka mu bude lakat, i {irina lakat,
~etvorouglast da bude, i dva lakta visok; iz njega
neka mu izlaze rogovi.

30:3 I pokuj ga ~istim zlatom, ozgo sa strana
unaokolo, i rogove njegove; i na~ini mu venac zla-
tan unaokolo.

30:4 I na~ini mu po dva bio~uga zlatna ispod ve-
nca na dva ugla njegova s obe strane, i kroz njih
}e{ provu}i poluge da se mo`e nositi.

30:5 A poluge na~ini od drveta sitima, i okuj ih
u zlato.

30:6 I metni ga pred zaves koji visi pred kov~e-
gom od svedo~anstva prema zaklopcu koji je nad
svedo~anstvom, gde }u se s tobom sastajati.

30:7 I neka kadi na njemu Aron kadom miri-
snim; svako jutro neka kadi kad spremi `i{ke.

30:8 I kad zapali Aron `i{ke uve~e, neka kadi;
neka bude kad svagda{nji pred Gospodom od kole-
na do kolena va{eg.

30:9 Ne prinosite na njemu kad tu|i niti `rtvu
paljenicu niti prinos; ni naliv ne lijte na njemu.

30:10 Samo o~i{enje neka ~ini nad rogovima
njegovim Aron jednom u godini; krvlju od `rtve za
greh u dan o~i{enja jednom u godini ~ini}e o~i{-
}enja na njemu od koljena do koljena va{eg; jer je
to svetinja nad svetinjama Gospodu.

30:11 Jo{ re~e Gospod Mojsiju govore}i:

30:12 Kad stane{ brojati sinove Izrailjeve, izme-
|u onih koji idu u broj svaki neka dade otkup za
`ivot svoj Gospodu, kad ih stane{ brojati, da ne bi
do{lo na njih kakvo zlo kad ih stane{ brojati.

30:13 A neka da svaki koji ide u broj pola sikla,
po siklu svetom (a taj je sikal dvadeset nov~i)a);
pola sikla bi}e prilog Gospodu.

30:14 Ko god ide u boj, od dvadeset godina i vi-
{e, neka da prilog Gospodu.

30:15 Bogati da ne da vi{e a siromah da ne da
manje od po sikla, kad daju prilog Gospodu na o~i-
{enje du{a va{ih.

30:16 I uzev{i novce za o~i{enje od sinova
Izrailjevih ostavi ih za potrebu u {atoru od sastan-
ka, i bi}e sinovima Izrailjevim spomen pred Go-
spodom za o~i{enje du{a va{ih.

30:17 Jo{ re~e Gospod Mojsiju govore}i:

30:18 Na~ini i umivaonicu od bronze i podno`je
joj od bronze za umivanje; i metni je izme|u {atora
od sastanka i oltara, i nalij u nju vode.

30:19 Da iz nje pere Aron i sinovi njegovi ruke
svoje i noge svoje.

30:20 Kad idu u {ator od sastanka, neka se umi-
vaju vodom, da ne izginu, ili kad pristupaju k olta-
ru da slu`e i da pale `rtvu ognjenu Gospodu.

30:21 Tada neka peru ruke svoje i noge svoje da
ne izginu. To neka im bude uredba ve~na Aronu i
semenu njegovom od kolena do kolena.

30:22 Jo{ re~e Gospod Mojsiju govore}i:

30:23 Uzmi mirisa najboljih: smirne naj~istije
pet stotina sikala i cimeta mirisavog pola toliko,
dvesta pedeset, i i|irota tako|e dvesta pedeset,

30:24 I kasije pet stotina merom svetom, i ulja
maslinovog jedan in.

30:25 I od toga na~ini ulje za sveto pomazanje,
ulje najbolje ve{tinom apotekarskom; to da bude
ulje svetog pomazanja.

30:26 I njim poma`i {ator od sastanka i kov~eg
od svedo~anstva,

30:27 I sto i sve sprave njegove, i sve}njak i
sprave njegove, i oltar kadioni,

30:28 I oltar na kome se prinosi `rtva paljenica,
i sve sprave njegove, i umivaonicu i podno`je nje-
no.

30:29 Tako }e{ ih osvetiti, te }e biti svetinja nad
svetinjom, i {ta ih se god dotakne bi}e sveto.

30:30 Poma`i i Arona i sinove njegove, i osveti-
}e{ ih da mi budu sve{tenici.

30:31 A sinovima Izrailjevim ka`i i reci: Ovo
neka mi bude ulje svetog pomazanja od kolena do
kolena va{eg.

30:32 Telo ~ove~je neka se ne ma`e njim, niti
pravite takvo ulje kakvo je ono; sveto je, neka vam
bude sveto.

30:33 Ako li bi ko na~inio tako ulje ili namazao
njim drugog, istrebi}e se iz naroda svog.

30:34 I re~e Gospod Mojsiju: Uzmi mirisa, stak-
te, oniha i halvana mirisavog, i tamjana ~istog, ko-
liko jednog toliko drugog.

30:35 I od toga na~ini kad, sastavljen ve{tinom
apotekarskom, ~ist i svet.

30:36 I istucav{i ga nasitno, meta}e{ ga pred
svedo~anstvom u {atoru od sastanka, gde }u se sa-
stajati s tobom; to neka vam bude svetinja nad sve-
tinjama.

30:37 A takav kad kakav na~ini{ nemojte sebi
praviti; to neka ti je svetinja za Gospoda.

30:38 Ako li bi ko na~inio takav da ga miri{e,
istrebi}e se iz naroda svog.

GLAVA 31

I re~e Gospod Mojsiju govore}i:

31:2 Gle, pozvah po imenu Veseleila sina
Urije sina Orovog od plemena Judinog.

31:3 I napunih ga Duha Svetog, mudrosti i razu-
ma i znanja i svake ve{tine,

31:4 Da ve{to izmi{lja kako se {ta mo`e na~initi
od zlata i od srebra i od bronzne,

31:5 Da ume rezati kamenje i ukivati, da ume te-
sati drvo, i svaki posao raditi.

31:6 I evo udru`ih s njim Elijava, sina Ahisama-
hovog od plemena Danovog, i svakom ve{tom ~o-
veku u srce dadoh ve{tinu da izrade sve {to sam ti
zapovedio.

31:7 [ator od sastanka, i kov~eg za svedo~an-
stvo i zaklopac na nj, i sve sprave u {atoru,

31:8 I sto i sprave njegove, i sve}njak ~isti sa
svim spravama njegovim, i oltar kadioni,

31:9 I oltar za `rtvu paljenicu sa svim spravama
njegovim, i umivaonicu i podno`je njeno,

31:10 I haljine slu`bene i svete haljine Aronu
sve{teniku i haljine sinovima njegovim, da vr{e
slu`bu sve{teni~ku,

31:11 I ulje pomazanja, i kad mirisni za svetinju.
Sve neka na~ine onako kako sam ti zapovedio.

31:12 I re~e Gospod Mojsiju govore}i:

31:13 A ti ka`i sinovima Izrailjevim i reci: Ali
subote moje ~uvajte, jer je znak izme|u mene i vas
od kolena do kolena, da znate da sam ja Gospod
koji vas posve}ujem.

31:14 ^uvajte dakle subotu, jer vam je sveta; ko
bi je oskvrnio, da se pogubi; jer ko bi god radio ka-
kav posao u nju, istrebi}e se ona du{a iz naroda
svog.

31:15 [est dana neka se radi; a sedmi je dan su-
bota, odmor, svet Gospodu; ko bi god radio posao
u dan subotni, da se pogubi.

31:16 Zato }e ~uvati sinovi Izrailjevi subotu pra-
znuju}i subotu od kolena do kolena zavetom ve~
nim.

31:17 To je znak izme|u mene i sinova Izrailje-
vih doveka; jer je za {est dana stvorio Gospod nebo
i zemlju, a u sedmi dan po~inu i odmori se.

31:18 I izgovoriv{i ovo Mojsiju na gori sinaj-
skoj, dade mu dve plo~e svedo~anstva, plo~e ka-
mene pisane prstom Bo`ijim.

GLAVA 32

A narod videv{i gde Mojsije za dugo ne silazi
s gore, skupi se narod pred Arona, i reko{e
mu: Hajde, na~ini nam bogove, koji }e i}i pred na-
ma, jer tom Mojsiju koji nas izvede iz zemlje misi-
rske ne znamo {ta bi.

32:2 A Aron im re~e: Poskidajte zlatne oboce
{to su u u{ima `ena va{ih, sinova va{ih i k}eri va-
{ih, i donesite mi.

32:3 I poskida sav narod zlatne oboce {to im be-
hu u u{ima, i doneso{e Aronu.

32:4 A on uzev{i iz ruku njihovih, sali u kalup, i na~ini tele saliveno. I reko{e: Ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedo{e iz zemlje misirske.

32:5 A kad to vide Aron, na~ini oltar pred njim; i povika Aron, i re~e: Sutra je praznik Gospodnji.

32:6 I sutradan ustav{i rano prineso{e `rtve paljenice i `rtve zahvalne; i poseda narod, te jedo{e i pi{e, a posle usta{e da igraju.

32:7 A Gospod re~e Mojsiju: Idi, si|i, jer se pokvari tvoj narod, koji si izveo iz zemlje misirske.

32:8 Brzo za|o{e s puta, koji sam im zapovedio; na~ini{e sebi tele liveno, i pokloni{e mu se, i prineso{e mu `rtvu, i reko{e: Ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedo{e iz zemlje misirske.

32:9 Jo{ re~e Gospod Mojsiju: Pogledah narod ovaj, i eto je narod tvrdog vrata.

32:10 I sada pusti me, da se raspali gnev moj na njih i da ih istrebim; ali od tebe }u u~initi narod velik.

32:11 A Mojsije se zamoli Gospodu Bogu svom, i re~e: Za{to se, Gospode, raspaljuje gnev Tvoj na narod Tvoj, koji si izveo iz zemlje misirske silom velikom i rukom krepkom?

32:12 Za{to da govore Misirci i ka`u: Na zlo ih izvede, da ih pobije po planinama i da ih istrebi sa zemlje? Povrati se od gneva svog, i po`ali narod svoj oda zla.

32:13 Opomeni se Avrama, Isaka i Izrailja, sluga svojih, kojima si se sobom zakleo i obrekao im: Umno`i}u seme va{e kao zvezde na nebu, i zemlju ovu, za koju govorih, svu }u dati semenu va{em da je njihova doveka.

32:14 I ra`ali se Gospodu u~initi zlo narodu svom, koje re~e.

32:15 Tada se vrati Mojsije, i si|e s gore sa dve plo~e svedo~anstva u rukama svojim; i plo~e behu pisane s obe strane, otud i odovud pisane.

32:16 I behu plo~e delo Bo`je, i pismo be{e pismo Bo`je, urezano na plo~ama.

32:17 A Isus ~uv{i viku u narodu, kad vikahu, re~e Mojsiju; vika ubojna u logoru.

32:18 A on re~e: Nije to vika kako vi~u koji su ja~i, niti je vika kako vi~u koji su slabiji, nego ~ujem viku onih koji pevaju.

32:19 I kad do|e blizu logora, ugleda tele i igre, te se razgnevi Mojsije, i baci iz ruku svojih plo~e, i razbi ih pod gorom.

32:20 Pa uze tele koje behu na~inili i spali ga ognjem, i satre ga u prah, i prosu ga po vodi, i zapoji sinove Izrailjeve.

32:21 I re~e Mojsije Aronu: [ta ti je u~inio ovaj narod, te ga uvali u toliki greh?

32:22 A Aron mu re~e: Nemoj se gneviti, gospodaru; ti zna{ ovaj narod da je brz na zlo.

32:23 Jer reko{e mi: Na~ini nam bogove, koji }e i}i pred nama, jer tom Mojsiju koji nas izvede iz zemlje misirske ne znamo {ta bi.

32:24 A ja im rekoh: Ko ima zlata, neka ga skida sa sebe. I dado{e mi, a ja ga bacih u vatru, i iza|e to tele.

32:25 A Mojsije vide}i narod go, jer ga ogoli Aron na sramotu pred protivnicima njegovim,

32:26 Stade Mojsije na vrata od logora, i re~e: K meni ko je Gospodnji. I skupi{e se pred njega svi sinovi Levijevi.

32:27 I re~e im: Ovako ka`e Gospod Bog Izrailjev: Pripa{ite svaki svoj ma~ uz bedro svoje, pa pro|ite tamo i amo po logoru od vrata do vrata, i pobijte svaki brata svog i prijatelja svog i bli`njeg svog.

32:28 I u~ini{e sinovi Levijevi po zapovesti Mojsijevoj, i pogibe naroda u onaj dan do tri hiljade ljudi.

32:29 Jer Mojsije re~e: Posvetite danas ruke svoje Gospodu, svak na sinu svom i na bratu svom, da bi vam dao danas blagoslov.

32:30 A sutradan re~e Mojsije narodu: Vi ljuto sagre{iste; zato sada idem gore ka Gospodu, eda bih ga umolio da vam oprost i greh.

32:31 I vrati se Mojsije ka Gospodu, i re~e: Molim Ti se; narod ovaj ljuto sagre{i na~iniv{i sebi bogove od zlata.

32:32 Ali oprost i greh: Ako li ne}e{, izbri{i me iz knjige svoje, koju si napisao.

32:33 A Gospod re~e Mojsiju: Ko mi je zgre{io, onog }u izbrisati iz knjige svoje.

32:34 A sada idi, vodi taj narod kuda sam ti kazao. Evo, moj }e an|eo i}i pred tobom, a kad ih pohodim, pohodi}u na njima greh njihov.

32:35 I Gospod bi narod zato {to na~ini{e tele, koje sali Aron.

GLAVA 33

Ire~e Gospod Mojsiju: Idi, digni se odatle ti i narod, koji si izveo iz zemlje misirske, put zemlje za koju se zakleh Avramu, Isaku i Jakovu govore}i: Semenu tvom da}u je.

33:2 I posla}u pred tobom an|ela, i izagna}u Hananeje, Amoreje i Heteje i Ferezeje i Jeveje.

33:3 I odve}e vas u zemlju gde te~e mleko i med; jer ne}u sam i}i s tobom zato {to si narod tvrdovrat, pa bih te mogao satrti putem.

33:4 A narod ~uv{i ovu zlu re~ o`alosti se, i niko ne metnu na se svog nakita.

33:5 Jer Gospod re~e Mojsiju: Ka`i sinovima Izrailjevim: Vi ste narod tvrdovrat; do}i }u ~asom usred tebe, i istrebi}u te; a sada skinu nakit svoj sa sebe, i zna}u {ta }u ~initi s tobom.

33:6 I poskida{e sa sebe sinovi Izrailjevi nakite svoje kod gore Horiva.

33:7 A Mojsije uze {ator i razape ga sebi iza logora daleko, i nazva ga {ator od sastanka, i ko god tra`a{e Gospoda, dola`a{e k {atoru od sastanka iza logora.

33:8 I kad Mojsije i|a{e u {ator, sav narod ustaja{e, i svak staja{e na vratima svog {atora, i gledahu za Mojsijem dok ne u|e u {ator.

33:9 A kad Mojsije ula`a{e u {ator, spu{ta{e se stup od oblaka i ustavlja{e se na vratima od {atora, i Gospod govora{e s Mojsijem.

33:10 I sav narod vide}i stup od oblaka gde stoji na vratima od {atora, ustaja{e sav narod, i svak se klanja{e na vratima od svog {atora.

33:11 I Gospod govora{e s Mojsijem licem k licu kao {to govori ~ovek s prijateljem svojim. Po-

tom se vra}a{e Mojsije u logor, a sluga njegov Isus sin Navin, momak, ne izla`a{e iz {atora.

33:12 I re~e Mojsije Gospodu: Gledaj, Ti mi ka`e{e: Vodi taj narod. A nisi mi kazao koga }e{ poslati sa mnom, a rekao si: Znam te po imenu i na{ao si milost preda mnom.

33:13 Ako sam dakle na{ao milost pred Tobom, poka`i mi put svoj, da Te poznam i na|em milost pred Tobom; i vidi da je ovaj narod Tvoj narod.

33:14 I re~e Gospod: Moje }e lice i}i napred, i da}u ti odmor.

33:15 A Mojsije mu re~e: Ako ne}e i}i napred lice Tvoje, nemoj nas kretati odavde.

33:16 Jer po ~emu }e se poznati da smo na{li milost pred Tobom, ja i narod Tvoj? Zar ne po tome {to Ti ide{ s nama? Tako }emo se razlikovati ja i narod Tvoj od svakog naroda na zemlji.

33:17 A Gospod re~e Mojsiju: U~ini}u i to {to si kazao, jer si na{ao milost preda mnom i znam te po imenu.

33:18 Opet re~e Mojsije: Molim Te, poka`i mi slavu svoju.

33:19 A Gospod mu re~e: U~ini}u da pro|e sve dobro moje ispred tebe, i povika}u po imenu: Gospod pred tobom. Smilova}u se kome se smilujem, i po`ali}u koga po`alim.

33:20 I re~e: Ali ne}e{ mo}i videti lica mog, jer ne mo`e ~ovek mene videti i ostati `iv.

33:21 I re~e Gospod: Evo mesto kod mene, pa stani na stenu.

33:22 I kad stane prolaziti slava moja, metnu}u te u raselinu kamenu, i zakloni}u te rukom svojom dok ne pro|em.

33:23 Potom }u dignuti ruku svoju, i vide}e{ me sle|a, a lice se moje ne mo`e videti.

GLAVA 34

Ire~e Gospod Mojsiju: Iste{i sebi dve plo~e od kamena kao {to su bile prve, da napi{em na tim plo~ama re~i koje su bile na prvim plo~ama, koje si razbio.

34:2 I budi gotov za sutra da rano iza|e{ na goru sinajsku, i stane{ preda me na vrh gore.

34:3 Ali neka niko ne ide s tobom, i niko neka se ne poka`e na svoj gori, ni ovce ni goveda da ne pasu blizu gore.

34:4 I istesa Mojsije dve plo~e od kamena kao {to su bile prve, i ustav{i rano iza|e na goru sinajsku, kao {to mu zapovedi Gospod, i uze u ruku svoju dve plo~e kamene.

34:5 A Gospod si|e u oblaku, i stade onde s njim, i povika po imenu: Gospod.

34:6 Jer prolaze{i Gospod ispred njega vika{e: Gospod, Gospod, Bog milostiv, `alostiv, spor na gnev i obilan milosr|em i istinom.

34:7 Koji ~uva milost hiljadama, pra{ta bezakonia i nepravde i grehe, koji ne pravda krivoga, i pohodi grehe ota~ke na sinovima i na unucima do tre}eg i ~etvrtog kolena.

34:8 A Mojsije br`e savi glavu do zemlje i pokloni se,

34:9 I re~e: Ako sam na{ao milost pred Tobom, Gospode, neka ide Gospod posred nas, jer je narod tvrdovrat: i oprost nam bezakonje na{e i greh na{, i uzmi nas za nasljedstvo.

34:10 A On re~e: Evo postavljam zavet; pred celim narodom tvojim u~ini}u ~udesu, koja nisu u~injena nigde na zemlji ni u kome narodu, i vide}ete delo Gospodnje sav narod, me|u kojim si, jer }e biti stra{no {ta }u ja u~initi s tobom.

34:11 Dr`i {ta ti danas zapovedam; evo, ja }u izagnati ispred tebe Amoreje i Hananeje i Heteje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje.

34:12 ^uvaj se da ne hvata{ vere s onima koji `ive u zemlji u koju }e{ do}i, da ti ne budu zamka usred tebe.

34:13 Nego oltare njihove oborite, i likove njihove izlomite, i gajeve njihove isecite.

34:14 Jer ne valja da se klanja{ drugom Bogu: jer se Gospod zove revnitelj, Bog je revnitelj.

34:15 Nemoj hvatati vere s onima koji `ive u onoj zemlji, da ne bi ~ine}i preljubu za bogovima svojim i prinose}i `rtvu bogovima svojim pozvali te, i ti jeo `rtve njihove.

34:16 I da ne bi k}erima njihovim `enio sinove svoje, i da ne bi k}eri njihove ~ine}i preljubu za bogovima svojim u~inile da sinovi tvoji ~ine preljubu za bogovima njihovim.

34:17 Livenih bogova ne gradi sebi.

34:18 Praznik presnih hlebova dr`i; sedam dana jedi presne hlebove, kao {to sam ti zapovedio, na vreme, meseca Aviva, jer si tog meseca iza{ao iz Misira.

34:19 Sve {to otvara matericu moje je, i svako mu{ko u stoci tvojoj {to otvara matericu, gove~e ili sitna stoka.

34:20 Ali magare koje otvori matericu otkupi jagnjetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu vrat; i svakog prvenca izme|u sinova svojih otkupi; i da se niko ne poka`e prazan preda mnom.

34:21 [est dana radi, a u sedmi dan po~ini, i od oranja i od `etve po~ini.

34:22 Praznuj praznik sedmica, prvina `etve p{eni~ne, i praznik berbe na svr{etku godine.

34:23 Tri puta u godini da se svako mu{ko izme|u vas poka`e pred Gospodom Bogom Izraeljevim.

34:24 Jer }u izagnati narode ispred tebe, i me|e tvoje ra{iri}u, i niko ne }e po`eleti zemlje tvoje, kad stane{ dolaziti da se poka`e{ pred Gospodom Bogom svojim tri puta u godini.

34:25 Nemoj prinostiti krvi od `rtve moje uz hlebove kisele, i da ne preno}i do jutra `rtva praznika pashe.

34:26 Prvine od prvog roda zemlje svoje donesi u ku}u Gospoda Boga svog; nemoj kuvati jare u mleku majke njegove.

34:27 I re~e Gospod Mojsiju: Napi{i sebi te re~i; jer po tim re~ima u~inih zavet s tobom i s Izraeljem.

34:28 I Mojsije osta onde kod Gospoda ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i, hleba ne jedu}i ni vode piju}i; i napisu Gospod na plo~e re~i zaveta, deset re~i.

34:29 I kad Mojsije sila`a{e s gore sinajske, i dr`a{e u ruci dve plo~e svedo~anstva silaze}i s gore,

ne zna{e da mu ko`a na licu posta svetla dokle govora{e s njim.

34:30 I vide Aron i svi sinovi Izrailjevi Mojsija, a to mu se svetli ko`a na licu, i ne sme{e pristupiti k njemu.

34:31 Ali ih zovnu Mojsije, i vrati{e se k njemu Aron i svi glavari u zboru, i govori s njima Mojsije.

34:32 Potom pristupi{e svi sinovi Izrailjevi, i zapovedi im sve {to mu kaza Gospod na gori sinajskoj.

34:33 A kad im Mojsije izgovori, zastre lice svoje pokrivalom.

34:34 Ali kad Mojsije dola`a{e pred Gospoda da s Njim govori, skida{e pokrivalo dokle ne bi iza{ao; a iza{av{i kaziva{e sinovima Izrailjevim {ta mu se zapoveda{e.

34:35 Tada vi|ahu sinovi Izrailjevi lice Mojsijevo, gde se svetli ko`a na licu njegovom, te Mojsije opet zastira{e pokrivalom lice svoje dokle ne bi opet u{ao da govori s Njim.

GLAVA 35

Potom sabra Mojsije sav zbor sinova Izrailjevih, i re~e im: Ovo je zapovedio Gospod da ~inite:

35:2 [est dana da se radi, a sedmi da vam je svet, subota po~ivanja Gospodnjeg; ko bi radio u taj dan, da se pogubi.

35:3 Vatre ne lo`ite po stanovima svojim u dan subotni.

35:4 Jo{ re~e Mojsije svemu zboru sinova Izrailjevih govore{i: Ovo je zapovedio Gospod i rekao:

35:5 Skupite izme|u sebe prilog Gospodu; ko god ho}e drage volje, neka donese prilog Gospodu: zlato i srebro i bronzu,

35:6 I porfiru i skerlet i crvac i tanko platno i kostret,

35:7 I ko`e ovnujske crvene obojene i ko`e jazavi~ije i drvo sitim,

35:8 I ulje za videlo, i mirise za ulje pomazanja i za kad mirisni,

35:9 I kamenje onihovo, i kamenje za ukivanje po ople}ku i po naprsniku.

35:10 I koji su god ve{ti me|u vama neka do|u da rade {ta je zapovedio Gospod:

35:11 [ator, i naslon njegov, i pokriva~ njegov, i kuke njegove, i daske njegove, prevornice njegove, stupove njegove i stopice njegove,

35:12 Kov~eg, i poluge njegove, i zaklopac, i zaves,

35:13 Sto, i poluge njegove i sve sprave njegove, i hleb za postavljanje,

35:14 I sve}njak za videlo sa spravama njegovim, i `i{ke njegove, i ulje za videlo,

35:15 I oltar kadioni, i poluge njegove, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zaves na vrata od {atora,

35:16 Oltar za `rtvu paljenicu, i re{etku njegovu od bronzne, poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podno`je njeno,

35:17 Zavesa za trem, stupove njegove i stopice njegove, i zaves na vrata od trema,

35:18 Kolje za {ator, i kolje za trem s u`ima njihovim.

35:19 Haljine slu`bene za slu`bu u svetinji, i haljine svete Aronu sve{teniku, i haljine sinovima njegovim za slu`bu sve{teni~ku.

35:20 Tada otide sav zbor sinova Izrailjevih od Mojsija;

35:21 I vrati{e se, svaki kog podi`e srce njegovo i koga god duh pokrete dragovoljno, i doneso{e prilog Gospodu za gra|enje {atora od sastanka i za svu slu`bu u njemu i za haljine svete.

35:22 Dolazi{e ljudi i `ene, ko god be{e dragovoljnog srca, i donosi{e spone i oboce i prstenje i narukvice i svakojake nakite zlatne; i svaki donese prilog zlata Gospodu.

35:23 Ko god ima{e porfire, skerleta, crvca, tankog platna, kostreti, ko`a ovnujskih crvenih obojenih i ko`a jazavi~ijih, svaki dono{a{e.

35:24 I ko god prilaga{e srebro ili bronzu, dono{a{e u prilog Gospodu; i u koga god be{e drveta sitima, za svaku upotrebu u slu`bi dono{a{e.

35:25 I sve `ene ve{te predo{e svojim rukama, i donosi{e {ta napredo{e za porfiru, skerlet, crvac i tanko platno.

35:26 I sve `ene koje podi`e srce njihovo i behu ve{te, predo{e kostret.

35:27 A glavari donosi{e kamenje onihovo i kamenje za ukivanje po ople}ku i po naprsniku,

35:28 I mirise i ulje za videlo i ulje za pomazanje i za kad mirisni.

35:29 Svi ljudi i `ene, koje podi`e dragovoljno srce da donose {ta treba za sve delo koje Gospod zapovedi preko Mojsija da se na~ini, doneso{e sinovi Izrailjevi dragovoljni prilog Gospodu.

35:30 Tada re-e Mojsije sinovima Izrailjevim: Vidite, Gospod pozva po imenu Veseleila sina Urije sina Orovog od plemena Judinog,

35:31 I napuni ga duha Bo`ijeg, mudrosti, razuma i znanja i ve{tine za svaki posao,

35:32 Da ve{to izmi{lja kako se {ta radi od zlata i srebra i od bronze,

35:33 Da ume rezati kamenje i ukivati, da ume tesati drvo i raditi svaki posao vrlo ve{to.

35:34 I dade mu u srce, njemu i Elijavu sinu Ahisamahovom od plemena Danovog, da mogu u~iti druge.

35:35 Napuni ih ve{tine da rade svaki posao, da kuju, te{u, vezu, i tkaju porfiru, skerlet, crvac i tanko platno, i da rade svakojake poslove ve{to izmi{ljaju}i.

GLAVA 36

I stade raditi Veseleilo i Elijav i svi ljudi ve{ti, kojima be{e Gospod dao mudrost i razum da umeju raditi svaki posao za slu`bu u svetinji, i sve {to je zapovedio Gospod.

36:2 I pozva Mojsije Veseleila i Elijava i sve ljude ve{te, kojima Gospod dade mudrost u srce, koje god podi`e srce njihovo da do|u da rade taj posao.

36:3 I uze{e od Mojsija sve priloge, koje doneso{e sinovi Izrailjevi da se uradi delo za slu`bu u

svetinji. Ali jo{ dono{ahu k njemu dragovoljne priloge svako jutro.

36:4 Tada do|o{e svi ve{ti ljudi, koji ra|ahu delo za svetinju, svaki od svog posla, koji ra|ahu,

36:5 I reko{e Mojsiju govore}i: Vi{e donosi narod nego {to treba da se uradi delo, koje je Gospod zapovedio da se uradi.

36:6 I zapovedi Mojsije da se oglasi po logoru govore}i: Ni ~ovek ni `ena da ne donosi vi{e priloge za svetinju. I zabrani se narodu da ne donosi.

36:7 Jer be{e svega dosta da se uradi sve delo, i jo{ preteca{e.

36:8 I ljudi ve{ti izme|u onih, koji radi{e ovo delo, na~ini{e {ator od deset zavesa od tankog platna uzvedenog i od porfire i od skerleta i od crvca, s heruvimima, ve{to vezenim na~ini{e.

36:9 U du`inu be{e jedan zaves od dvadeset i osam lakata a u {irinu od ~etiri lakta; svi zavesi behu jedne mere.

36:10 I sastavi{e pet zavesa jedan s drugim, i pet drugih zavesa sastavi{e jedan s drugim.

36:11 I na~ini{e petlje od porfire po kraju prvog zavesa na onoj strani gde }e se sastaviti s drugim; i tako na~ini{e na svakom zavesu po kraju gde }e se sastaviti s drugim.

36:12 Pedeset petalja na~ini{e na prvom zavesu, i pedeset petalja na~ini{e na kraju svakog zavesa gde se sastavlja s drugim; petlje behu jedna prema drugoj.

36:13 I na~ini{e pedeset zlatnih kuka, i sastavi{e kukama zavesu jedan s drugim; tako se {ator sastavi.

36:14 I na~ini{e zavesu od kostreti za naslon nad {atorom; jedanaest takvih zavesa na~ini{e.

36:15 U du`inu be{e jedan zaves od trideset lakata a u {irinu od ~etiri lakta; jedne mere be{e svih jedanaest zavesa.

36:16 I sastavi{e pet zavesa zajedno, a drugih {est zavesa zajedno.

36:17 I na~ini{e pedeset petalja po kraju jednog zavesa gde se sastavlja sa drugim, i pedeset petalja na~ini{e po kraju drugog zavesa da se sastavi.

36:18 I na~ini{e pedeset kuka od bronze da se sastavi naslon.

36:19 I na~ini{e pokriva~ na naslon od ko`a ovnujskih crvenih obojenih, i pokriva~ od ko`a jazavi~ijih ozgo.

36:20 I na~ini{e daske {atoru od drveta sitima, koje }e stajati pravo.

36:21 Daska be{e duga deset lakata a podrug lakta {iroka svaka daska.

36:22 Po dva ~epa behu na dasci, jedan prema drugom; tako na~ini{e na svim daskama za {ator.

36:23 A ovih dasaka za {ator na~ini{e dvadeset dasaka za ju`nu stranu;

36:24 I ~etrdeset stopica srebrnih na~ini{e pod dvadeset dasaka, dve stopice pod jednu dasku za dva ~epa njena, a dve stopice pod drugu dasku za dva ~epa njena.

36:25 Tako i na drugoj strani {atora, prema severu, na~ini{e dvadeset dasaka,

36:26 I ~etrdeset stopica srebrnih pod njih, dve stopice pod jednu dasku a dve stopice pod drugu dasku.

36:27 A na zapadnoj strani {atora na~ini{e {est dasaka;

36:28 I jo{ dve daske na~ini{e na uglove {atoru s obe strane;

36:29 One behu sastavljene ozdo, i behu sastavljene ozgo bio~ugom; tako na~ini{e s obe strane na dva ugla.

36:30 I tako be{e osam dasaka i {esnaest stopica njihovih srebrnih, po dve stopice pod svaku dasku.

36:31 I na~ini{e prevornice od drveta sitima: pet za daske na jednoj strani {atora,

36:32 I pet prevornica za daske na drugoj strani {atora, i pet prevornica za daske na zapadnoj strani {atora do oba ugla.

36:33 I na~ini{e prevornicu srednju da ide preko srede dasaka od jednog kraja do drugog.

36:34 A daske okova{e zlatom, i bio~uge na njih na~ini{e od zlata, da u njima stoje prevornice, i okova{e zlatom prevornice.

36:35 I na~ini{e zaves od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, s heruvima ve{to vezenim na~ini{e ga.

36:36 I na~ini{e za nj ~etiri stupa od drveta sitima, i okova{e ih zlatom, a kuke na njima behu od zlata, i sali{e im ~etiri stopice od srebra.

36:37 I na~ini{e zaves na vrata naslonu od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog vezen,

36:38 I pet stupova za nj s kukama njihovim, i vrhove im i pojase okova{e zlatom, i pet stopica pod njih od bronze.

GLAVA 37

I na~ini Veseleilo kov~eg od drveta sitima, dva i po lakta dug i podrug lakta {irok i podrug lakta visok.

37:2 I pokova ga ~istim zlatom iznutra i spolja; i na~ini mu zlatan venac unaokolo.

37:3 I sali mu ~etiri bio~uga od zlata na ~etiri ugla njegova: dva bio~uga s jedne strane a dva s druge.

37:4 I na~ini poluge od drveta sitima, i okova ih zlatom.

37:5 I provu~e poluge kroz bio~uge s obe strane kov~egu, da se mo`e nositi kov~eg.

37:6 I na~ini zaklopac od ~istog zlata, u du`inu od dva i po lakta, a u {irinu od podrug lakta.

37:7 I na~ini dva heruvima od zlata, jednostavne na~ini ih, na dva kraja zaklopcu,

37:8 Jednog heruvima na kraju odovud, a drugog heruvima na kraju odonud; zaklopcu na oba kraja na~ini heruvime.

37:9 I u heruvima behu krila ra{irena u vis, i zaklanjahu krilima svojim zaklopac, i licem behu okrenuti jedan drugom, i gledahu prema zaklopcu heruvimi.

37:10 I na~ini sto od drveta sitima, u du`inu od dva lakta a u {irinu od lakta, i od podrug lakta u visinu.

37:11 I pokova ga ~istim zlatom, i na~ini mu venac zlatan unaokolo.

37:12 I na~ini mu oplatu s podlanice unaokolo, i na~ini venac zlatan uz oplatu unaokolo.

37:13 I sali mu ~etiri bio~uga od zlata, i metnu bio~uge na ~etiri ugla, koji mu behu na ~etiri noge.

37:14 Prema oplati behu bio~uzi, a u njima poluge, da se mo`e nositi sto.

37:15 A poluge na~ini od drveta sitima, i okova ih zlatom, da se mo`e nositi sto.

37:16 I na~ini od ~istog zlata posu|e {to se me}e na sto: zdele i ~a{e i kotli}e i vedra, kojim }e se prelivati.

37:17 I na~ini sve}njak od ~istog zlata, jednostavan na~ini sve}njak; stup mu i grane, ~a{ice i jabuke i cvetovi izla`ahu iz njega.

37:18 [est grana izla`ahu mu sa strana; tri grane sve}njaka s jedne strane a tri grane sve}njaka s druge strane;

37:19 Tri ~a{ice kao badem na jednoj grani i jabuka i cvet, a tri ~a{ice kao badem na drugoj grani i jabuka i cvet; tako na svih {est grana koje izla`ahu iz sve}njaka.

37:20 A na samom sve}njaku behu ~etiri ~a{ice kao badem sa svojim jabukama i cvetovima,

37:21 Jedna jabuka be{e pod dve grane iz njega, i jedna jabuka pod druge dve grane iz njega, i jedna jabuka pod druge dve grane iz njega; tako pod {est grana koje izla`ahu iz njega.

37:22 Jabuke njihove i grane im izla`ahu iz njega, sve be{e od ~istog zlata jednostavno.

37:23 I na~ini mu sedam `i`aka i useka~e i spremice za gar od ~istog zlata.

37:24 Od talanta ~istog zlata na~ini ga sa svim spravama njegovim.

37:25 I na~ini oltar kadioni od drveta sitima u du`inu od jednog lakta, i u {irinu od jednog lakta, ~etvorouglast, i od dva lakta u visinu; iz njega izla`ahu mu rogovi.

37:26 I pokova ga ~istim zlatom ozgo i sa strane unaokolo, i robove; i na~ini mu venac od zlata unaokolo.

37:27 I dva bio~uga od zlata na~ini mu ispod venca na dva ugla njegova s obe strane, da u njima stoje poluge da se mo`e nositi o njima.

37:28 A poluge na~ini od drveta sitima, i okova ih zlatom.

37:29 I na~ini ulje za sveto pomazanje i ~isti kad mirisni ve{tinom apotekarskom.

GLAVA 38

I na~ini od drveta sitima oltar za `rtve paljenice u du`inu od pet lakata, i u {irinu od pet lakata, ~etvorouglast, visok tri lakta.

38:2 I na~ini mu na ~etiri ugla njegova robove; iz njega izla`ahu rogovi, i okova ga u bronzu.

38:3 I na~ini sve posu|e za oltar, lonce i lopatice i kotli}e i vilju{ke i kle{ta; sve mu posu|e na~ini od bronzene.

38:4 I na~ini oltaru re{etku kao mre`u od bronzene ispod oltara unaokolo oda dna do sredine.

38:5 I sali ~etiri bio~uga za ~etiri ugla re{etke bronzane, da se kroz njih provuku poluge.

38:6 A poluge na~ini od drveta sitima, i okova ih u bronzu.

38:7 I provu~e poluge kroz bio~uge s obe strane oltara, da se mo`e nositi, od dasaka na~ini ga {u-pljeg.

38:8 I na~ini umivaonicu bronzanu i podno`je joj bronzano od ogledala koja dono{ahu gomilama `ene dolaze}i na vrata {atoru od sastanka.

38:9 I na~ini trem na ju`noj strani, i zavese tremu od tankog platna uzvedenog od sto lakata,

38:10 I dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od bronzene, a kuke na stupove i prevornice od srebra.

38:11 Tako i na severnoj strani zavese od sto lakata, dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od bronzene; a kuke na stupove i prevornice njihove od srebra;

38:12 A na zapadnoj strani zavese od pedeset lakata, deset stupova za njih i deset stopica njihovih od bronzene, kuke na stupovima i pojaseve njihove od srebra;

38:13 A na prednjoj strani prema istoku zavese od pedeset lakata;

38:14 S jedne strane zavese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih;

38:15 A s druge strane, do vrata od trema i otuda i odovuda, zavese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih.

38:16 Svi zavesi na tremu unaokolo behu od tankog platna uzvedenog;

38:17 A stopice pod stupovima od bronze, kuke na stupovima i pojasevi na njima od srebra; i vrhovi im behu srebrni; svi stupovi u tremu behu opasani srebrom.

38:18 A zaves na vratima od trema beše od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, vezen, u du`inu od dvadeset lakata a u visinu po {irini pet lakata, kao i drugi zavesi u tremu.

38:19 I ~etiri stupa za nj, i ~etiri stopice pod njih od bronze, ~epovi na njima od srebra i vrhovi im i pojasevi od srebra.

38:20 A sve kolje {atoru i tremu unaokolo beše od bronze.

38:21 Te su stvari prebrojane za {ator, {ator od svedo~anstva, koje je prebrojao po zapovesti Mojsijevoj Itamar, sin Arona sve{tenika za slu`bu levitsku.

38:22 A Veseleilo, sin Urije sina Orovog od plemena Judinog, na~ini sve to {to zapovedi Gospod Mojsiju,

38:23 I s njim Elijah, sin Ahisamahov od plemena Danovog, drvodelja i ve{t tkati i vesti po porfiri, po skerletu, po crvcu i po tankom platnu.

38:24 A svega zlata {to otide na ovo delo, na sve delo za svetinju, koje zlato beše prilo`eno, svega ga beše dvadeset i devet talanata, sedam stotina i trideset sikala, po svetom siklu;

38:25 A srebra {to do|e od zбора, sto talanata, i hiljada sedam stotina i sedamdeset i pet sikala, po svetom siklu;

38:26 Pola sikla od glave, po siklu svetom, od svakog koji u|e u broj, od dvadeset godina i vi{e, od {est stotina i tri hiljade i pet stotina i pedeset.

38:27 Od sto talanata srebra sali{e se stopice za svetinju i stopice za zaves; sto stopica od sto talanata, talanat na stopicu.

38:28 A od hiljadu i sedam stotina i sedamdeset i pet sikala na~ini kuke na stupove, i okova im vrhove i opasa ih.

38:29 A bronze prilo`ene beše sedamdeset talanata, i dve hiljade i ~etiri stotine sikala.

38:30 I od toga na~ini stopice na vratima {atora od sastanka, i bronzani oltar i re{etku bronzanu za nj, i sve sprave za oltar,

38:31 I stopice u tremu unaokolo, i stopice na vratima od trema, i sve kolje za {ator i sve kolje za trem unaokolo.

GLAVA 39

A od porfire i skerleta i crvca na~ini{e haljine za slu`bu, da se slu`i u svetinji; i na~ini{e svete haljine Aronu, kao {to beše zapovedio Gospod Mojsiju.

39:2 Na~ini{e ople}ak od zlata, i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog.

39:3 Istegli{e listove od zlata, i iseko{e `ice, te izvezo{e porfiru i skerlet i crvac i tanko platno vrlo ve{to.

39:4 Poramenice mu na~ini{e da se sastavljaju, da se sastavlja na dva kraja svoja.

39:5 I pojas na ople}ku izla`a{e od njega i beše iste naprave, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog; kao {to beše zapovedio Gospod Mojsiju.

39:6 I ukova{e dva kamena oniha u zlato, i izreza{e na njima imena sinova Izrailjevih, kao {to se re`u pe~ati.

39:7 I udari{e ih na poramenice od ople}ka, da budu kameni za spomen sinovima Izrailjevim, kao {to beše zapovedio Gospod Mojsiju.

39:8 I na~ini{e naprsnik vrlo ve{te naprave kao {to je naprava u ople}ka, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog;

39:9 ^etvorouglast i dvostruk na~ini{e naprsnik, u du`inu s pedi i u {irinu s pedi, dvostruk.

39:10 I udari{e po njemu ~etiri reda kamenja; u prvom redu: sardoniks, topaz i smaragd;

39:11 A u drugom redu: karbunkul, safir i dijamant;

39:12 A u tre}em redu: ligur, ahat i ametist;

39:13 A u ~etvrtom redu: hrisolit, onih i jaspis, sve opto~eno zlatom u svojim redovima.

39:14 Tih kamena s imenima sinova Izrailjevih be{e dvanaest prema njihovim imenima, rezani kao pe~ati, za dvanaest plemena, svako po svom imenu.

39:15 I na~ini{e na naprsnik lance jednake, pletene, od ~istog zlata.

39:16 I na~ini{e dve kop~e zlatne i dve grivne zlatne, i metnu{e te dve grivne na dva kraja naprsniku,

39:17 I provuko{e dva zlatna lanca kroz dve grivne na krajevima naprsniku,

39:18 A druga dva kraja od dva lanca zape{e za dve kop~e, i pritvrdi{e ih za poramenice na ople}ku spred.

39:19 I na~ini{e jo{ dve zlatne grivne, i metnu{e ih na dva kraja naprsniku, na strani prema ople}ku iznutra.

39:20 I na~ini{e jo{ dve grivne zlatne, koje metnu{e na dve poramenice na ople}ku ozdo napred gde se sastavlja, vi{e pojasa na ople}ku.

39:21 Tako priveza{e naprsnik kroz grivne na njemu i grivne na ople}ku vrpcom od porfire, da stoji svrh pojasa od ople}ka i da se ne razdvaja naprsnik od ople}ka, kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

39:22 I na~ini{e pla{t pod ople}ak, tkan, sav od porfire.

39:23 I prorez na pla{tu u sredi kao prorez na oklopu, i oko proreza oplatu da se ne razdre.

39:24 I na~ini{e po skutu od pla{ta {ipke od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog.

39:25 I na~ini{e zvonca od ~istog zlata, i metnu{e zvonca me|u {ipke, po skutu od pla{ta unaokolo izme|u {ipaka.

39:26 Zvonce pa {ipak, zvonce pa {ipak po skutu od pla{ta unaokolo, za slu`bu, kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

39:27 I na~ini{e ko{ulje od tankog platna izmetanog Aronu i sinovima njegovim;

39:28 I kapu od tankog platna, i kapice ki}ene od tankog platna, i ga}e platnene od tankog platna uzvedenog;

39:29 I pojas od tankog platna uzvedenog i od porfire i od skerleta i od crvca, vezen, kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

39:30 I na~ini{e plo~icu za sveto oglavlje od ~istog zlata, i napisa{e na njoj pismom kako se re`e na pe~atima: Svetinja Gospodu.

39:31 I pritvrdi{e za nju vrpce od porfire da se ve`e za kapu ozgo, kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

39:32 I tako se svr{i sav posao oko {atora i naslona od sastanka. I na~ini{e sinovi Izrailjevi sve; kako be{e zapovedio Gospod Mojsiju, tako na~ini{e.

39:33 I doneso{e k Mojsiju {ator, naslon i sve sprave njegove, kuke, daske, prevornice, stupove i stopice,

39:34 I pokriva~ od ko`a ovnujskih crvenih obojenih i pokriva~ od ko`a jazavi~ijih, i zaves,

39:35 I kov~eg od svedo~anstva i poluge za nj, i zaklopac,

39:36 Sto sa svim spravama, i hleb za postavljanje,

39:37 Sve}njak ~isti, `i{ke njegove, `i{ke nare|ane, i sve sprave njegove, i ulje za videlo.

39:38 I oltar zlatni, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zaves na vrata od {atora.

39:39 Oltar bronzani i re{etku bronzanu za nj, poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podno`je njeno,

39:40 Zaves za trem, stupove za njih i stopice njihove, i zaves na vrata od trema, u`a njegova i kolje njegovo, i sve sprave za slu`bu u {atoru, za {ator od sastanka.

39:41 Haljine za slu`bu, da se slu`i u svetinji, haljine svete Aronu sve{teniku i haljine sinovima njegovim, da vr{e slu`bu sve{teni-ku.

39:42 Sve kako be{e zapovedio Gospod Mojsiju, onako uradi{e sinovi Izrailjevi sve ovo delo.

39:43 I pogleda Mojsije sve to delo, i gle, na~ini{e ga, kao {to be{e zapovedio Gospod, tako ga na~ini{e; i blagoslovi ih Mojsije.

GLAVA 40

I Gospod re~e Mojsiju govore{i:

40:2 Prvi dan prvog meseca podigni {ator, {ator od sastanka,

40:3 I metni onde kov~eg od svedo~anstva, i zakloni ga zavesom.

40:4 I unesi sto, i uredi {ta treba urediti na njemu; unesi i sve}njak, i zapali `i{ke na njemu.

40:5 I namesti zlatni oltar kadioni pred kov~egom od svedo~anstva; i obesi zaves na vratima od {atora.

40:6 I metni oltar za `rtvu paljenicu pred vrata {atoru, {atoru od sastanka,

40:7 I metni umivaonicu izme|u {atora od sastanka i oltara, i u nju nalij vode.

40:8 I podigni trem unaokolo, i metni zaves na vrata od trema.

40:9 I uzmi ulje pomazanja, i poma`i {ator i sve {to je u njemu, i osveti ga i sve sprave njegove, i bi}e svet.

40:10 Poma`i i oltar za `rtvu paljenicu i sve sprave njegove, te }e{ osvetiti oltar, i oltar }e biti svetinja nad svetinjom.

40:11 Poma`i i umivaonicu i podno`je njeno, i osveti je.

40:12 I ka`i Aronu i sinovima njegovim da pristupe na vrata {atora od sastanka, i umij ih vodom;

40:13 I obuci Arona u svete haljine i poma`i ga i osve{taj ga, da mi vr{i slu`bu sve{teni-ku.

40:14 I sinovima njegovim zapovedi neka mi pristupe, i obuci im ko{ulje.

40:15 I poma`i ih, kao {to poma`e{ oca njihovog, da mi vr{e slu`bu sve{teni-ku; i pomazanje

njihovo bi}e im, za ve~no sve{tenstvo od kolena do kolena.

40:16 I u~ini Mojsije sve, kako mu zapovedi Gospod tako u~ini.

40:17 I podi`e se {ator druge godine prvog meseca prvi dan.

40:18 I Mojsije podi`e {ator, i podmetnu mu stopice, i namesti daske, i povu~e prevornice, i ispravi stupove.

40:19 Pa razape naslon nad {ator, i metnu pokriva~ na naslon ozgo, kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

40:20 I uzev{i svedo~anstvo metnu ga u kov~eg, i provu~e poluge na kov~egu, i metnu zaklopac ozgo na kov~eg.

40:21 I unese kov~eg u {ator, i obesi zaves, te zakloni kov~eg sa svedo~anstvom, kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

40:22 I namesti sto u {atoru od sastanka na severnu stranu {atora pred zavesom,

40:23 I postavi na njemu hleb pred Gospodom kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

40:24 I namesti sve}njak u {atoru od sastanka, prema stolu na ju`nu stranu {atora.

40:25 I zapali `i{ke na njemu pred Gospodom, kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

40:26 I namesti oltar zlatni u {atoru od svedo~anstva pred zavesom.

40:27 I pokadi na njemu kadom mirisnim, kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

40:28 I obesi zaves na vrata od {atora.

40:29 I oltar za `rtvu paljenicu namesti na vrata od {atora, {atora od sastanka, i prinese na njemu `rtvu paljenicu, i dar, kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

40:30 I metnu umivaonicu izme|u {atora od sastanka i oltara, i nali u nju vode za umivanje.

40:31 I pra{e iz nje ruke i noge svoje Mojsije i Aron i sinovi njegovi.

40:32 Kad ula`ahu u {ator od svedo~anstva i kad pristupahu k oltaru, umivahu se najpre, kao {to be{e zapovedio Gospod Mojsiju.

40:33 I podi`e trem oko {atora i oltara, i metnu zaves na vrata tremu. Tako svr{i Mojsije posao taj.

40:34 Tada oblak pokri {ator od sastanka, i napuni se {ator slave Gospodnje.

40:35 I ne moga{e Mojsije u}i u {ator od sastanka, jer be{e na njemu oblak, i slave Gospodnje be{e pun {ator.

40:36 A kad se podiza{e oblak sa {atora, tada pola`ahu sinovi Izrailjevi, dokle god putovahu.

40:37 A kad se ne podiza{e oblak, onda ni oni ne pola`ahu do dana kad se podi`e.

40:38 Jer oblak Gospodnji be{e na {atoru danju, a no}u oganj be{e na njemu pred o~ima svega doma Izrailjevog, dokle god putovahu.